ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 12 ГРУДЕНЬ 1993

No. 12 DECEMBER 1993

ПРОМІНЬ

РІК XXXIV ГРУДЕНЬ Ч. 12

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редакор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Тарася Юрків

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXIV DECEMBER No. 12

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Tracy Yurkiw

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Культура і життя
Україна 1
Сьогоденна Україна очима американського фотомитця 2
Ганна Гайворонська — Бог 3
К. Квітчаста — Мені життя одне дано 3
Дзвін на горі Зажури 4
Лубни 4
Чорнобиль — 800 5
Ліна Костенко — інкрустації 5
Нашим дітям 6
Громадська хроніка
Вшанування членів-піонерів СУК ім. О. Кобилянської, Редвотер, Альберта 7
Ювілейне прийняття, Едмонтон, Альберта 9
80-ліття Марії Склярук, Келовна, Б.К. 10
80-ліття Надії Боярчук, Келовна, Б.К. 11
Поправимо фінансовий стан „Променя" 11
Річні збори відділу ім. Л. Українки Ст. Катеринс, Онт. 12
Осінній обід при катедрі Пресвятої Трійці, Вінніпеґ, Ман. 13
Квіти незабутнім 23-29
Посмертні згадки: бл. п. Катерина Мироник (Едмонтон), бл. п. Анна Панчишин (Мелфорд, Саск.), бл. п. Леся Івасюк (Едмонтон), бл. п. Галя Загоруйко (Ванкувер), бл. п. Ярослава Ворох (Кемлупс, Б.К.)
Різдв'яне поздоровлення Саскачеванської екзекутиви СУК 29
Зміст XXXIV річника (1993)

CONTENTS

Rally Commemorates Famine 15
National Council of Women of Canada adopts Coat of Arms and Badge: Lillian Gregory 16
Health: Ollia Waverick — Alcohol — Simply Social Custom or a Killer? 17
Health: Hepatitis Now a Major Health Problem 18
In Memoriam: Lillian Procyshen 19
Recipe Corner: Ollia Waverick — Holiday Entertaining 20
Promin Index 1993 21
Promin Press Fund 33
Photo Cuts 33

На першій сторінці обкладинки — мапа України.

УКРАЇНА

Від 24-го серпня 1991 року Україна — це вже самостійна українська держава.

Україна була третьою по величині в СРСР (після Казахської) і другою щодо населення.

Величиною і населенням Україна дорівнює сучасній Франції. Україна охоплює 603.700 кв. км. і в ній живе близько 52 мільйони осіб.

Адміністраційно Україна поділена на 25 областей, які поділені ще на райони.

Області України (в альфабетному порядку):

Вінницька	Львівська
Волинська	Миколаївська
Ворошиловградська	Одеська
Дніпропетровська	Полтавська
Донецька	Рівенська
Житомирська	Сумська
Закарпатська	Тернопільська
Запорізька	Харківська
Івано-Франківська	Херсонська
Київська	Хмельницька
Кіровоградська	Черкаська
Кримська	Чернівецька
	Чернігівська

Україна має понад 400 міст і понад 8,5 тисяч сільських громад.

Україна, як самостійна держава, вступила в третій рік свого існування. В самостійну країну Україна перейшла з усіма недоліками комуністичного минулого. Перед країною стоїть ідея побудови нового демократичного суспільства.

Перші роки були тяжкі, але все таки маємо досягнення у різних галузях економіки, культури, освіти.

Нелегко міняти весь суспільний лад, коли люди й самих себе мусять міняти. Все ж таки народ вірить в незалежну Україну, терпить сучасні злидні задля слави і чести рідної України.

Державотворення йде повільно, все ж посувається вперед.

Досвід Центральної Ради показав, що гратися з більшовиками в демократію дуже небезпечно. Про це говорять останні події в самій Росії. Верховна Рада України проголосувала за нові вибори.

Україна мусить старатися про неухильне становлення демократії, ринкової економіки.

Віримо, що люди в Україні розуміють якої ваги перед ними вибір.

Звичайно, що „незалежність на хліб не намажеш" і перемога демократів на виборах, зрозуміло не ґарантує Україні економічного успіху. Але треба знати, що не всі „партократи" (бувші комуністи — ред.) негідники і „хапуни", а всі „демократи" — лицарі честі. Тут йдеться про особисті якості людей. І такі люди високої культури і чесноти на Україні є, і пошли Боже, щоб такі люди прийшли до влади.

Будьмо оптимістами, зрусифікованому старому поколінню прийде на зміну нове покоління, яке горнеться до науки українською мовою і духом. Вже в одній Київській області зголосилося 50.000 дітей до українських шкіл, а український „Буквар" (див. обкладинку „Променя" ч. 9 за вересень 1993 р.), який вийшов одномільйоновим накладом, такий популярний, що навіть появився на чорному ринку.

Бог помалу входить в українські хати і в українські душі.

Письменник Микола Руденко в статті „Тільки один вірш" пише про вірш „Бог" Ганни Гайворонської: „вірш „Бог" поки що не надрукований. Я записав його на магнітну плівку під час виступу Ганни Гайворонської. Я уважно спостерігав як реагувала публіка на виступ поетеси. Та й сам я був часткою публіки — отож переживав те, що переживали всі. Це був подив: на сцену вийшов пророк Ієремія в жіночій сукні. Бо хто ще отак батожив народ від імені Бога? Люди винувато схиляли голови й думали, думали, а я міркував про те, яку силу ховає в собі наше поетичне слово. Воно здатне врятувати світ."

Бог у вірші Гайворонської виступає в образі людини. „Та хіба не в образі людини прийшов на землю Христос?" — питає Микола Руденко.

СЬОГОДЕННА УКРАЇНА ОЧИМА АМЕРИКАНСЬКОГО ФОТОМИТЦЯ

Із серпня 1991 року працює на Україні відомий американський фотомайстер, лауреат престижних пресових премій США Уїлтон С. Тіффт. На замовлення американських видавництв він створює фотоальбом про життя сучасної незалежної України. Нещодавно в Києві було влаштовано фотовиставку деяких фотознімків Тіффта, які він зробив за останні два роки. Цей звіт свідчить про високу майстерність і прогресивний світогляд автора. На знімках — роботи з виставки.

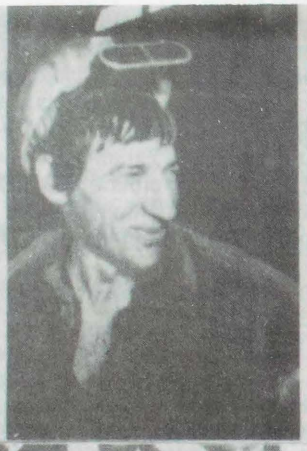

Ганна Гайворонська

БОГ

Я бачила Бога.
В тумані до п'ят
Ходив, наче лунь,
Між наморених хат.
Дощем у шибки мовчазні дріботів.
Ніхто і не відав, чого він хотів.

А люди гадали: якийсь дідуган
Старцює і гроші складає в гаман.
Сікли матюками і злістю товкли —
Були аж зелені від тої хули.

Заплакав Всевишній, узяв його страх:
— Щось людське лишилось у ваших серцях?
Людей відрізняє від мавп доброта,
Чи люди не ті, чи планета не та?

Я землю квітучу для вас сотворив,
І поле вам виткав, і степ простелив,
Джерельними ріками обперезав,
І звіра, і птаха до вас посилав.

Ви в ріки плювали й кривавили світ.
Від диму земного в дірках небозвід.
У храмах святих поробили хліви —
Плодили бездухих з тії сіряви.

Ви глави стинали із білих церков
На вас материнська і братняя кров.
І знищені голодом в стиглих житах,
і підла підступність по ваших хатах.

О ні, ви не святість свою берегли —
У кубла свої, що тяглось, те й тягли,
І заповідь Божую „Не укради"
Пустили за плином гнилої води.

Ви все продали за шматок ковбаси.
То хто ж ви: чи люди? І я хто єси?...
... А дощ старчі плечі шмагав батогом.
Бог плакав, обстукував землю ціпком.

Навколо ні вогника, ані душі.
Вовтузився черв земляний в спориші.

В моєї хатини паркану нема —
Лиш вітер в цілющих обіймах трима —

Кудлатий і свіжий, мов протяг з грудей.
У скромній світлиці немає дверей.
Заходь, Боже праведний, в затишок мій —
Зігрій сиву душу і руки зігрій.

Ми довго мовчали, аж тьмарився зір,
Повір нам, Всевишній, востаннє повір.
Ми зійдем у часі, у жилах трави.
Збудуєм по землях прекрасні церкви,

Молитись тобі навчимо діточок,
Очистим замулені душі річок.
І святість соборну в собі зведемо,
І землю в наругу уже не дамо.

„Літ. Україна"

К. Квітчаста

МЕНІ ЖИТТЯ ОДНЕ ДАНО...

Мені життя одне дано...
Лише одне, і більш не буде,
хоч буде світ, і будуть люди,
і будуть зорі у вікно...
Мені життя одне дано...
Мені життя одне дано...
Мене не буде після мене,
хоч буде цвіт і лист зелений,
хоч буде колос і зерно —
мені життя одне дано...
Мені життя одне дано
і як у ньому відтворитись,
нещастя щоб не повторити,
а щастя повторити знов...
Мені життя одне дано.

м. Охтирка, Сумської обл. „Свобода"

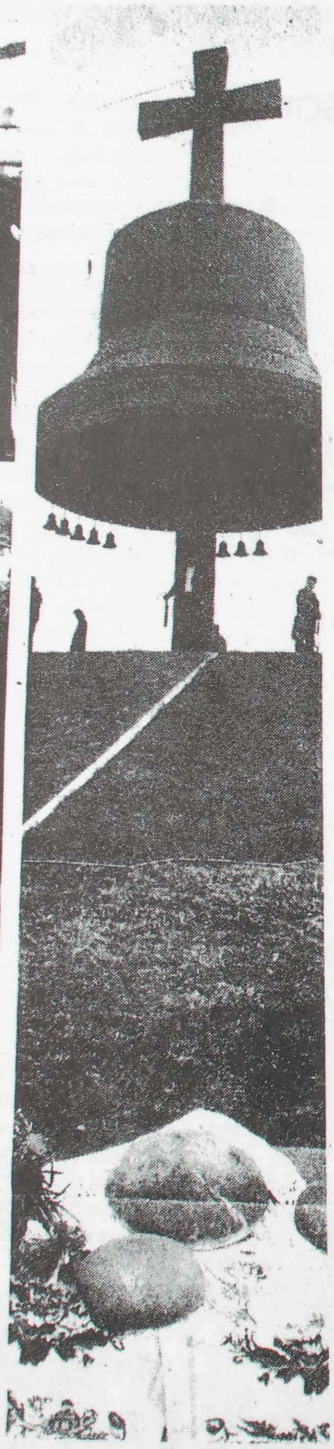

ДЗВІН НА ГОРІ ЗАЖУРИ

Наші читачі читали спогади нашої членки Марії Божик і інших про „Голод — 33" на спеціяльно призначеній сторінці під назвою: Україна (1932-1933).

Там же було написано і про насипання кургану в околиці міста Лубен. Це було літом 1990 року.

І ось, літом 1993 року завдяки Українському фонду культури, киян, полтавців, лубенців постав пам'ятник — величезний дзвін, увінчаний хрестом. Багато письменників, гостей і таких собі звичайних, але дійсно свідомих людей, або й близьких померлих, зібралося на цьому місці в цей день.

Віце-прем'єр Микола Жулинський виступив з такими словами: „Мусимо зрозуміти, що тільки в єдності, в праці, в нашій вірі майбутнє України, наших дітей. Тільки незалежна держава може гарантувати, що таке не повториться. А перед тими, кого скосив голод, даймо собі слово: будемо в єдності, будемо вірними історичній пам'яті, незалежній Україні."

Полтавець Борис Олійник підкреслив: „І найвищим пам'ятником по полеглих хай стане розбудована їхніми нащадками незалежна Україна".

Урочистість завершилася молитвою і тихою піснею В. Нечепи і Раїси Кириченко.

„Б'ють дзвони на Горі Зажури — у пам'ять кожного, хто пішов у прірву, як засторога сущим" — так закінчив свій репортаж кореспондент „Літературної України" В. Кирилюк.

Саму ідею увіковічнення пам'яти, полеглих в „голодоморі — 33", подав Олексій Коновалець, що й привело до насипання кургану 1990 року.

Пам'ятник Дзвін виконав архітект Анатолій Ігнащенко, конструктор Ігор Лебедич.

О. Г.

ЛУБНИ

В місті Лубнах стоїть пам'ятник на честь 1000 ліття Лубен: на тлі ретроспективної чотирипланової стели — витязь у бойових обладунках. У лівиці його щит, який покриває отрока. Права рука вказує на пергамент, який тримає хлопчина; там напис: „Откуда есть пошла руська земля" (Звідки пішла ти, земле? О.Г.) А пішла вона ось звідси, де ми є, були і будемо. І це нам заповіт.

Пам'ятник виконав скульптор Анатолій Кущ.

О. Г.

ЧОРНОБИЛЬ — 800

Цього року м. Чорнобилю 800 років. „Цей ювілей міг би бути радісний і святковий, якби не одна обставина: **ювілят мертвий.** Він загинув сім років тому, і його ім'я зробилося для світу зловісним символом нуклеарної катастрофи." З такими словами виступила відома і знана всім нам письменниця Ліна Костенко на II-му Міжнародньому Конґресі україністів. Її доповідь: „Чорнобиль в дозах історичної свідомості".

Для наших читачів подам тільки деякі факти, порушені в її доповіді.

В самому Чорнобилі сумно і урочисто відзначили цю дату (людям дозволили приїхати в зону до рідних могил). Був створений Оргкомітет „Чорнобиль — 800" з ініціятиви людей, що працюють в зоні. І хоч їхні звернення до уряду були безрезультатні (коштів вони не дістали) — ювілей все ж таки відзначений.

На ювілей прибуло понад дві з половиною тисячі людей — колишніх чорнобильців зі всіх міст теперішнього розселення. Це був ювілей, чи поминки, чи тризна. На жаль, про це ні преса, ні радіо, ні телебачення не згадали.

А був Чорнобиль прикордонним містом, північним форпостом Київської Русі. Там і зараз є городище над крутим правим берегом Прип'яті.

Села ж ті, що довкола Чорнобиля, становили колись одне з ним ціле — Чорнобильський замок.

Отже, з минулих віків нам лишилося городище, а наступним вікам ми залишаємо там же поблизу височенну купу піску, яким засипано цезієву пляму.

Корінне населення виселене. Села мертві, а деяких уже зовсім нема, вони закопані або спалені.

Кругом „саркофага" обгороджена колючим дротом 30-кілометрова зона. Це зона „відчуження". Для когось це „зона відчуження". Для нас це батьківщина. Це одірваний від України і замордований клапоть землі. Це зона національної трагедії.

„То як же так сталося що й досі там не працює історико-культурна експедиція?" питає доповідач, і далі: „Від нас відірвали такий клапоть України, а ми згодилися, змирилися, що ж поробиш, радіяція."

І дальше йде мова про інші нуклеарні катастрофи і як з ними поступили інші народи.

Та ж стоїть гірошіма і Нагасакі, живуть люди і на Трімайл-Айленді.

В Чорнобилі повинна була давно вже працювати, незважаючи на радіяцію, бодай невеличка історико-культурна екпедиція. Формально вона існує, але, за браком коштів, не функціонує.

„Убили тіло землі, треба рятувати її душу". — Ліна Костенко.

Письменниця з гіркотою обвинувачує владу („колись вона була всепідслуховуюча, а тепер всенечуюча), що пропущено такий факт, як подання до ЮНЕСКО відзначення 800-ліття Чорнобиля.

Бо до Чорнобиля не байдужий світ. Україну в світі мало знають. Або й зовсім не знають.

І це була унікальна нагода — показати світові Україну крізь призму цього 800-ліття.

Але ніколи не пізно хоч трохи щось виправити. З цим поетеса і звертається до Міжнародної Асоціяції україністів.

Вона вважає, що на всіх під'їздах до Чорнобиля повинно бути написано мовою держави: **„Спинися і схили голову! Перед тобою зона національної трагедії. Тут загинуло українське Полісся. Пошануй її святу пам'ять і страждання цього народу."**

О. Г. за доповіддю Ліни Костенко „Чорнобиль в дозах історичної свідомості". „Літературна Україна"

Ліна Костенко

ІНКРУСТАЦІЇ

Поет не може бути властністю.
Це так йому вже на роду.
Не спокушайте мене гласністю.
Я вдруге в пастку не впаду.
Я вам цей борг ніколи не залишу.
Ви й так уже, як прокляті, в боргах.

Віддайте мені дощ. Віддайте мені тишу
Віддайте мені ліс і річечку в лугах.
Віддайте мені сад і зірку вечорову,
І в полі сіяча, і вдячну щедрість нив.
Віддайте мені все. Віддайте мені мову,
Якою мій народ мені благословив.

———————

СВЯТО НАРОДНІХ РЕМЕСЕЛ У ГНІДИНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ ШКОЛІ

Ірина Калита

ЧАРІВНА СОПІЛКА

Було це давно, та й не дуже давно, коли наш сивий Дніпро був чистий і повноводний, а в ліс можна було ходити й не боятися радіації. Жив в одному мальовничому селі поблизу Дніпра хлопчик. Звали його Іванко. З ранньої весни і до самої Покрови пас він овець. На день народження подарувала йому мати з калини сопілку. Від ранку й до заходу сонця грав на ній Іванко. І линула від сопілки найчистіша, найніжніша пісня. І ліс, і луг, і вода в Дніпрі, і птахи — все раділо й співало.

Одного весняного недільного ранку погнав Іванко отару на луки. Аж гульк! — суне із півночі чорна хмара. Закрила вона своєю чорнотою небо, заступила сонце. Попадали на траву вівці, й Іванко знепритомнів. Впала в чорний полин сопілочка, й усе навколо затихло, замовкло. Сумно й невесело стало, велике горе прийшло на рідну землю. Чорні птахи стали кружляти над землею, і від цього стало страшною. Та ось прилетіла змучена, з обпаленими крилами зозулька. Сіла вона біля Іванкової голови й стала жалібно кувати. Прокинувся Іванко, розплющив очі, глянув навкруги, взяв сопілку й заграв. І полинула над краєм чарівна пісня. Все почало оживати і чорна хмара від цього співу зменшувалася-зменшувалася й зовсім зникла.

А Іванко йшов босими ногами по обпаленій землі й грав на сопілці. Там, де він проходив, оживала трава й квіти. Вже й сил не було, а він усе грав і грав. Засміялося лагідно сонечко, повіяв теплий вітерець і пташки радісно заспівали. І сказав Іванко, що буде грати на своїй чорній сопілці доти, доки все чорне не зійде з його рідної землі.

Щоранку я прокидаюся від співу Іванкової сопілки. І кричу: „Грай, Іванку, грай! Хай сонце світить і небо буде в зорях, добром і щастям хай наповниться життя!"

ГРОМАДСЬКА ХРОНІКА

ВШАНУВАННЯ ЧЛЕНІВ ПІОНЕРІВ СУК ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

РЕДВОТЕР, АЛЬБЕРТА

Святкуючи сторіччя поселення українців тут в Альберті згадаймо тих неоспіваних жінок-піонерів, що як той сволок української хати, були підваленою української родини, з непохитною вірою в спасителя нашого, Ісуса Христа, із святістю, яка поволі вщеплювала предківські передання в нову канадську землю. Тому відділ СУК ім. Ольги Кобилянської постановив вшанувати наших членкинь-піонерів.

На храм Пресвятої Тройці (6-го червня) після богослуження отець Паламарчук відслужив панахиду в пам'ять членкинь-піонерів, а це: Анна Маленка, Анна Струк, Павліна Антонюк, Сара Сирник, Марія Крайчий, Марія Пасічна, Марія Кіріяк, Єва Школьна, Анна Федорак, Марія Попіль, Анна Василик, Марія Мирун, Сара Маленка, Дора Павлечко, Рахиля Піхота, Маґда Домка, Йоанна Хаба і добродійка Текля Куліш. Після панахиди і освячення води всіх запрошено до залі на святочний обід і дальшу програму.

Після обіду голова церкви Пресвятої Тройці, Іван Гунчак, подякував всім присутнім за їх присутність в цей урочистий день. Він проголосив, що прихід із цього одібу є призначений на будівельний фонд церкви Всіх Святих в Ст. Пол. Пан голова подякував членам СУК, що як і сьогодні, так від початків, вони завжди смачно готували, а ще більше за їх віддану працю при церкві та в громаді. Після того попросив Євгену Рудько, голову СУК ім. Ольги Кобилянської в Редвотер, проведити програму.

Пані голова представила членів за святочним столом: отець Олександер, добродійка Йоанна, Іван і Христина Паламарчук, наші піонери, шановні членкині, — Катерина Онушко, Анна Никитюк, Анна Хаба, — наша найстарша Христина Івасів, Дора Лукавецка, Марія Лис, і Ольга Рудий, та голова СУК при Катедрі Св. Івана, Надя Гиманик, голова провінційної управи — Карла Козак, і голова церкви Пресвятої Тройці Іван Гунчак. Членкині-піонери відсутні: Анна Михалюк, Марія Крайчий, Анастасія Гудо, Катерина Бриндзак, Параска Салижин, і Олена Маленка.

Никол Єленяк в українському одностроюпривітав шановних членкинь традиційним хлібом і сіллю і словами: I greet you, our dear pioneer members of the Ukrainian Women's Association, Ol'ha Kobylanska Branch, with this traditional Bread and Salt. We humbly thank you for passing on the rich traditions and culture of your forefathers to your grandchildren and great grandchildren, that so richly enhanced our Canadian culture.

We humbly bow our heads to you for the tremendous effort with your immovable faith in Jesus Christ, that you developed this land for our democratic freedom of education, language and religion. We pray to God our saviour, that we may have the wisdom to follow in your footsteps.

Голова Євгенія Рудько вручила Никол дарунок на пам'ятку цього дня. Тоді прочитала короткий життєпис відділу ім. Ольги Кобилянської, а Люба Гунчак і Орися Івоняк прочитали біографію нашого відділу в українській і англійській мові.

В початках 1930 року наше жіноцтво стало в ряди організованого життя, включилось в канадську організацію СУК за допомогою Марії Ткачук, котра ще і сьогодні є в проводі. Праця СУК була різноманітна: при церкві, народнім домі, в концертах, в представленях, в народніх святах, в допомозі виданню конституції, великі роковини; є пожертва відділу на 950 літній ювілей хрещення України. В роках 1970 відділ став недіючим. В 1980 Марія Пасічна з допомогою добродійки Теклі Куліш відновили працю: тринадцять жінок постановили підтримувати ідеольогію самостійності нашої української православної церкви. До заряду входили: Марія Пасічна, Василина Клюфас, Текля Куліш, Марія Рожак, Ольга Возмірська-Рудий, і Ольга Івашків. На жаль початкові записи пропали. Заряд тепер є такий: Євгенія Рудько, Василина Клюфас і Марія Рожак.

На сходинах підтримуємо вживання української мови. Пам'ятаємо свята Тараса Шевченка, Лесі Українки, Ольги Кобилянської, День Мами,

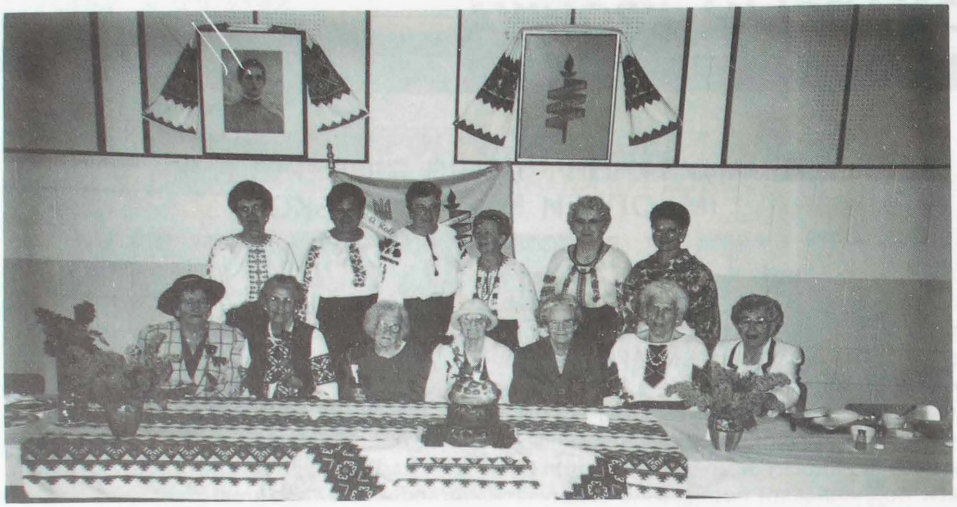

Сидять: Катерина Онушко, Анна Никитюк, Анна Хаба, Христина Івасів, Дора Лукавецка, Марія Лис, Ольга Рудий,
Стоять: Марія Рожак — касієрка, Єгенія Рудько — голова, Ліда Капіцка, Люба Гунчак, Ольга Івашків, Орися Івоняк, нема на знимці Василина Клюфас, — секретарка, Віярка Данилюк, Фіялка Яківчук і Анна Ванечко.

День Книжки, День Подяки. Відзначили 60 роковини голоду України. Мали виставку Василя Курилика. Відділ мав вистави, писання писанок, печення пасок, бабок, колачів та вишивання. Вишивали для музею в Саскатуні. Вшановуємо пам'ять вояків, даруємо українські книжки до міської читальні, помагаємо, 'мілз он вілз'. Для мешканців старечих домів даруємо різдвяні кошики та малі вишивки. На народному полі: ми жертвували на Тараса Шевченка фундацію, на Конґрес Українців, на Музей в Саскатуні, на „Український Голос", „Вісник", „Промінь", Західню Єпархію, на купно бандур в школі Голіруд і на будівничий фонд громади Ярослав. На ювілей Тисячоріччя Хрещення України в святу православну віру ми цей раз подарували тисячу долярів.

Надія Гиманик привітала шановних членкинь в імені катедрального відділу і подякувала своїй мамі, Ользі Рудий, що вона передала своїй родині любов до своєї культури. Тоді познайомила присутніх з головою провінційної управи, Карлою Козак, котра віддано працює в українському середовищі. Пані Карла висловила вдячність за запрошення на це свято 60 ліття вшанування членкинь. Це велике вдоволення бути в проводі СУК, що від початків в цих просторах Канади, звязала всіх працьовитих, діючих членів в одну велику родину.

„Це є дуже на місці, що ви вибрали це свято — вшанувати ваших членкинь, бо український народ прийняв ту силу Духа Святого й з відвагою боровся за свободу народу, і був із вами, як ви переселялися до цего краю, і я вірю, що буде вас підкріплювати в ваших нових проєктах".

Члени Марія Рожак і Ольга Івашків прочитували короткий життєпис кожної шанованої членкині, а пані Карла привітала кожну грамотою і живою рожою.

Тоді Василь Рожак відіграв з тасьми хору століття „Хвиля" під орудою Людвика Маріянича пісню „Для Вас Піонери".

Із відділу СУК в Восетна Євгенія Легкодух привітала шановних членкинь піонерів і висловила потребу таких імпрез надалі, бо тим ми виявляємо свою християнську гідність і це заохочує нас до дальшої праці.

Голова Євгенія висловила в імені відділу щиру вдячність пані Карлі за її участь і привіт, також паням Надії і Євгенії, подяку всім присутнім, що звеличали цей день, подяку членкиням за прибрання залі, за біографії, за приготовлення грамот та за гарне проведення програми, пану Василю за пісню. Голова подякувала отцеві Паламарчукові за відслуження панахиди та попросила отця поблагословити закінчення свята.

На „Промінь" прислано 100.00 дол.

Євгенія Рудько

ЮВІЛЕЙНЕ ПРИЙНЯТТЯ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Зліва (1-ий ряд) Сесілія Крептул, Анна Спілчан, Катерина Гарасин, Анна Томнюк, Софія Гриник, Анна Гумений, і Петруся Цембалюк.
(2-ий ряд) Іванна Дженис, Карла Козак (Пров. голова), Ната Дептух, Віра Поніч, Надія Боднар, Зоня Лазарович, Василина Ґулуцан.

Вручає рожу заступниця голови Жіночого Товариства Союзу Українок Канади при Катедрі Святого Івана в Едмонтоні Христя Звоздецька. Посередині Провінційна голова — Карла Козак вручила грамоту Катерині Гарасин.

В Едмонтоні на річному чайному прийнятті було відзначено членок відділу Союзу Українок Канади при церкві Святого Івана.

29-го серпня в авдиторії Св. Івана відбулося це ювілейне відзначення.

За 50 років праці відділу, за заслуги було відзначено: Софію Гриник і Катерину Гарасин. Їм було вручено грамоту від Провінційної Екзекутиви і брошку „кленовий листок".

За 25 років служіння в відділі вшановано Ольгу Козиб, Петрусю Цимбалюк і Анну Томнюк. Їм було вручено грамоту і смолоскип з кільцем на ланцюжку. Вшановано за 25 років праці і переходових членок: Анну Спільчин і Анну Гуменний. Їм також були вручені нагороди. А за 50 років служіння в Союзі Українок Канади вручено грамоту пані Сесілії Криптул.

Всі ювілятки отримали грамоти від Союзу Українок Канади, кожній було вручено червону рожу.

Музикальною програмою керували: Віктор Роюк, Федір Гуцуляк.

Чайне прийняття проходило під наглядом комітету, яким керувала пані Джін Романчук

20-літній ювілейний комітет: Василина Ґулуцан — голова, Віра Панч, Зоня Лазарович, Наталка Дептух.

80-ЛІТТЯ МАРІЇ СКЛЯРУК

КЕЛОВНА, Б. К.

В суботу, 28-го вересня 1993 року діти п. Марії Склярук влаштували милу несподіванку своїй мамі.

Свято відбулося в залі Української Православної Церкви в Келовні Б.К.

Заля була удекорована українськими обрусами і живими квітами. На головному столі красувався ювілейний торт. При вході до залі внучка Лорі Дір вдекорувала свою бабусю корсажем. Господарем був син Роман, йому допомагали донька Синтія і невістка Гайді. Товариство ім. Савелі Стечишин в Келовні приготувало смачну перекуску. Василь Валив грав українські пісні.

Дочка Синтія розказала про життєвий шлях мами, подякувала мамі за добре виховання і материнську любов. Син Роман привітав маму та побажав їй доброго здоров'я, ще багато щасливих і радісних днів. Внучки Шерел і Андрія прислали привітання — відео з Вінніпеґу, де вони вчаться в університеті. Внуки Христина і Райн Дір прочитали вірші бабусі і вручили подарунок. Вікі Вилик проспівав пару пісень. Кілька гумористичних пісень проспівав і зять ювілятки.

Від імені відділу Олени Пчілки з Йорктону привітала ювілятку Анна Фенюк та попросила присутніх проспівати „Многая літа" ювілятці. Марія була членкою відділу Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск., на протязі 38-их років, і тільки тепер проживає в Келовна і належить до відділу ім. Савелі Стечишин. Від відділу ім. Савелі Стечишин ювілятку привітала голова відділу Катерина Бартко.

Марія була дуже зворушена такою гостиною. Зі сльозами на очах вона подякувала доньці і дітям, рідні і всім присутнім за таке гарне прийняття. День скінчився краянням торта, що його спекла внучка Лорі Дір. В Йорктон Марія виконувала обов'язки секретарки і працювала в різних комітетах відділу ім. Олени Пчілки, як також приймала участь в аматорських гуртках. Вона постійна передплатниця „Променя" і з нагоди свого 80-ліття подарувала на журнал $80.00 та побажала працівникам журналу доброго здоров'я для дальшого успіху в праці редакції.

Присутня

80-ЛІТТЯ НАДІЇ БОЯРЧУК

КЕЛОВНА, Б.К.

Дня 3-го липня, 1993 р., ближча і дальша родина та запрошені приятелі, сусіди і гості відзначили 80-ліття Надії Боярчук з дня її народження.

В цей день гостинне прийняття відбулося в новозбудованому „Ґренд" готелі у Келовні. Господарем цієї ювілейної імпрези був син ювілятки Богдан Боярчук. Він попросив провести молитву прот. П. Блажука, а після молитви запросив до приготовленої вечері з багатьма стравами, яку старанно приготовила родина ювілятки.

Після вечері п. Богдан Боярчук щиро привітав усіх присутніх і висловив від себе і всієї родини подяку, всім що так численно прибули на цю радісну подію, 80-літній Ювілей їхньої мами і бабуні, пані Надії Боярчук.

По цім слідували вислови щирих привітів і побажань від деяких приятелів, сусідів і знайомих, як і рівнож висловив і свої ґратуляції і побажання від себе і добродійки о. Петро. Побажавши ювілятці Надії якнайкращих успіхів, довгих літ життя, всякого добра і благополуччя, запросив проспівати „На Многії і благії літа".

Дальше в програмі цього свята ювілятки господар познайомив усіх приявних і представив родину пані Надії Боярчук у складі її трьох синів, що мешкають в різних місцях: Богдан з дружиною Одаркою в Сіятел, Мирослав з дружиною Лорейн в Келовні, Роман в Торонто, та трьох внуків і зятя Івана, та сваху Еву Василович.

Належить також згадати дещо про ювілятку Надію, а саме, в її житті вона постійно належала до УПЦК, як і рівнож до СУК, була довголітня членкиня цієї благородної організації, була також головою місцевого відділу СУК ім. Ольги Кобилянської в Сурей, Б.К. Приналежала довгі роки до церковного хору, Укр. Православної Громади в Сурей, брала активну участь у всяких народніх і церковних імпрезах. З переселенням до місцевости Оканаґан, Келовна, вона була дальше діючою і активною в церковній громаді. Належить до місцевого відділу СУК ім. д-р Савелі Стечишин, належить до церковного хору і, до „Сіньорів" (Старшого Громадянства), в Келовні.

До речі, належить також згадати про те, що пані Надія Боярчук була постійною читачкою і передплатницею жіночого органу СУК „Промінь". Вона також любила читати і є передплатницею постійно органу УПЦК „Вісника".

При кінці програми господар ювілейного свята покликав до слова Ювілятку Надію, яка своїми щирими словами висловила щиру вдячність до всіх присутніх, як також висловила подяку для своїх синів, невісток і внуків, що старанними заходами вони так вміло організували і добре приготовили для неї таке величне, радісне і богате своїм змістом ювілейне свято.

По закінченні програми слідувало краяння ювілейного торта, яким угостила і почастувала всіх приявних ювілятка пані Надія Боярчук. Щасти їй Боже і ще много літ прожити.

Присутній

P.S. До редакції з ювілейного свята прислано 80.00 дол.

ПОПРАВИМО ФІНАНСОВИЙ СТАН „ПРОМЕНЯ"

Провінційна управа саскачеванського Союзу Українок Канади пропонує всім читачам журналу підтримати журнал „Промінь" фонансово.

Найперше, приєднуйте передплатників журналу.

Подавайте дописи про різні події: родинні зібрання, ювілеї, дні народження, вінчання, одержання вченого ступеня, посмертні згдаки і інше.

Прономеруйте „Промінь" приятелям як різдв'яний подарунок чи з будь якої іншої нагоди.

Описуйте про діяльність вашого відділу: за ваші чайні прийняття, за вшанування заслужених членок.

Головне, не забувайте за діяльність нашого СУМКу.

Подавайте святочні побажання — особисті чи організаційні.

Організовуйте різні фонди або розігравки на прес. фонд журналу.

Союз Українок Канади гордиться журналом „Промінь" і його досягненнями. Отже, зберігаймо його високий рівень і надалі.

Віра Мачула
кореспонденційна секретарка

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
СТ. КАТЕРИНС, ОНТ.

(зліва направо): Валя Тимощук, Марія Макаренко і Віра Тарас.

Тому, що на останніх річних зборах відділ вирішив відбувати свої річні збори в червні, цей звіт є тільки за сім місяців праці.

Збори відкрили молитвою „Отче наш". Предсідницею зборів вибрано пані Марію Макаренко, секретаркою — пані Надю Шпитковську. Присутніх було 19 членкинь. За сім місяців відбулось двоє засідань та двоє місячних зборів.

Наш відділ в співпраці з парафіяльною управою влаштовував новорічну забаву „Маланку", Йорданську вечерю, місію, свячене (великодне печиво пекли разом в залі, а маківники, сирники приносили з дому).

Бл. п. Таня Дем'яненко, Славка Михальська, Надя Шпитковська, Надя Чорненька та Олекса Кузик дарують писанки на продажу, а Славка Михальська дарує чудову гусячу писанку на розігравку в час спільного свяченого.

Влаштовуємо храмове свято, чайні прийняття після служб Божих, похоронні обіди і інше.

Наш відділ подарував пурпурове накриття на престіл та все інше. Перед цим подарували біле накриття на літо, щоб зберегти українські вишивки від впливу сонця. Ці накриття шили наші членки: бл. п. Таня Дем'яненко, Оля Воробек, Наталка Поліщук та Марія Макаренко.

Протягом семи місяців відділ подарував: $3.000.00 на церкву, $1.000.00 на фонд консисторії, $500.00 — видали СУМКівцям на з'їзд СУМКу у Вінніпезі, $100.00 на фонд централі СУС, $50.00 на фонд східньої управи СУС.

Членкиня контрольної комісії Валя Тимощук висловила довір'я уступаючій управі та прочитала **склад нової управи на 1993-1994 рік.**

Марія Макаренко	попередня голова
Лариса Федь	голова
Савеля Ружницька	1-ша заступниця голови
Ірина Мазун	2-га заступниця голови
Ала Сидоренко	секретарка
Віра Тарас	касирка
Добр. Бренда Мельник	референтка „Променя"
Лариса Федь	референтка СУМК
Лариса Федь	представниця до КУК

Комітет відвідування хворих: Наталка Поліщук і

Наталка Авраменко.

Контрольна комісія: Оля Воробек, Валя Тимощук, Віра Кузик.

Сестриці при церкві: Ліда Монастирська, Наталка Поліщук, Марія Макаренко, Оля Воробек, Віра Кузик, Теодора Бобро, Валя Тимощук, Надя Кушнірук.

Предсідниця Марія Макаренко щиро подякувала о. Григорію і добродійці за добрі пастирські поради, членам парафіяльної управи за добру співпрацю, а новій управі гарних успіхів у праці.

На закінчення уступаюча голова Марія Макаренко вручила почесну грамору посмертно (бл. п. Тані Дем'яненко) на руки донькам — Ларисі Федь і Наді Шпитковській. Також грамоти отримали: Віра Тарас, Валя Тимощук та Наталка Поліщук за постійне членство протягом 25 років.

Заступниця голови відділу вручила почесну грамоту Марії Макаренко за довголітнє членство та за активну участь у проводі в відділах Содбур і Ст. Катеринс.

Збори закінчились молитвою „Достойно є", яку прочитав о. Григорій Мельник.

Даруємо на пресовий фонд „Променя" $50.00.

Надя Шпитковська
секретарка зборів

ОСІННІЙ ОБІД ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
ВІННІПЕҐ, МАН.

„Обжинкове свято" — декорація сцени паном і панею Марґаретою Джус.

Обжинки — це одно з дуже давніх українських обрядових свят.

На Україні жнива припадають на першу половину серпня. Перший день жнив, то урочистий день на селі. Родина виходить рано в поле. Господар перший жне першу жменю колосків, а за ним і кожний член родини. З того колосся складають великий перший сніп і міцно зв'язують його перевеслом. Цей перший сніп ставлять сторч на ниві і йдуть додому. Коли кінчаються жнива, починається цілий ряд ритуальних святкувань.

Про це люди пам'ятають. І тут, в Канаді, стараються нагадати собі і дітям про наші стародавні звичаї. А тут, в Канаді, це свято пов'язується гарно з всеамериканським святом "Thanks-

giving". Тож не диво, що кожного року ми відзначаємо цей день в цей осінній час.

Цього року членки Союзу Українок Канади, відділ ім. Лесі Українки при катедрі Присвятої Тройці влаштували таке свято, назвавши його просто „Осінній обід".

Цей обід був не лише подяка Богові за добрий урожай, за спокій і добробут в нашій країні, а також і в пошану тих перших піонерів, що сто років тому прибули в цей край і розпочали тут нове життя. Цей обід приготовляє щороку може вже третя і четверта ґенерація тих перших поселенців, що прибули до берегів цього краю з України.

Тож ми, присутні парафіяни повинні висловити свою вдячність нашому відділові Союзу Українок Канади, які зберігають цю традицію. Цього року свято гідно пройшло під керуванням добродійки Юстини Лучак, заступниці голови відділу (голова Олена Герриті не змогла бути присутною).

О. Г.

Група членкинь Союзу Українок Канади, відділу ім. Лесі Українки, відповідальні за „Осінній обід"
Сидять (зліва): Марія Будакевич (головна кухарка) і Марія Соляр.
Стоять (зліва): Марія Петрів, Марія Марущак, Євгенія Василишин, Марґарета Джус, Мирослава Горбай, Емілія Струтинська і добр. Юстина Лучак.

ENGLISH SECTION

RALLY COMMEMORATES FAMINE

A Commemorative Rally in memory of the Great Famine-Genocide in Ukraine, 1932-33, was held on November 7, 1993 at the Maple Leaf Gardens in Toronto, Ontario. This was a fitting finale to the Sixth World Congress of Free Ukrainians, held in Toronto from November 2-7, 1993.

The Rally began at 2:00 p.m. with an Ecumenical Service by the Hierarchy of Ukrainian Churches and sung by the St. Volodymyr Millenium Choir (Toronto, Hamilton, Grimsby and St. Catharines). Among the many speakers were: Dr. Mykola Kushpeta, Member of the Presidium Secretariat of the World Congress of Free Ukrainians, and Chairman of the Commemorative Rally; Yuri Shymko, President of the W.C.F.U.; the Hon. Mykola Zulynskyj, Deputy Prime Minister of Ukraine; Oksana Sokolyk, President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations; and keynote speaker General Kostiantyn Morozov.

Dr. Mykola Kushpeta kindly gave Promin permission to reprint the following article:

"In 1932-33, over seven million Ukrainians lost their lives in a man-made famine in Soviet Ukraine, a fertile country often called the "granary of Europe". The famine was the culmination of Stalin's efforts to force the collectivization of Ukrainian agriculture and break an independent-minded and nationally conscious people. When the population resisted, the regime ordered the seizure of all foodstuffs, even seeds, from Ukraine's rural areas. Those who refused were deported or executed. Ukraine's grain was shipped to other parts of the Soviet Union or sold abroad. Within months, millions of men, women and children were dead or dying. While entire villages in Eastern Ukraine were being depopulated, border checkpoints prevented the starving from fleeing to neighbouring Russia, where food was available, and international aid was refused entry.

Stalin saw the famine as the "final solution" in his attempt to eradicate the independent spirit of various nationalities in the Soviet Union. The Ukrainian nation, an impediment to Moscow's plans to

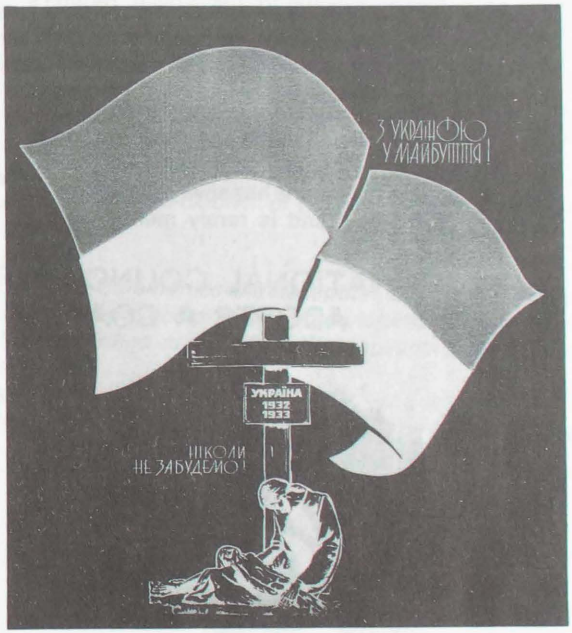

VI
WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS

TORONTO, 2-7.XI.1993

The above cover design for the Sixth World Congress of Free Ukrainians program centers on the theme "We shall never forget" the 1932-1933 Great Famine in Ukraine.

It was designed by Volodymyr Bedmarsky.

Continued on page 16

Rally Commemorates Famine
continued from page 15

create a centralized and Russianized Soviet Union, was to be brought to its knees or destroyed. Not by coincidence, famine also ravaged the territories inhabited by the Don and Kuban Cossacks and Volga Germans. Together with Ukrainians, these were peoples viewed as posing the most serious, real or potential threats to the Soviet regime's ambitions. The famine's victims also included other ethnic groups living in Ukraine, among them Jews and German Mennonites.

The famine was a human tragedy of a magnitude theretofore unparalleled in the annals of European history. Created artificially and executed in attempted secrecy, the famine has always been denied by Soviet authorities and is rarely mentioned by Western historians. Despite numerous eyewitness accounts and reports by some Western journalists who managed to visit Ukraine at the height of the famine, it is only recently that mention of the genocide began to appear more frequently in Western publications. With the Declaration of Ukraine's Independence, the government has now officially recognized this Holocaust of the Ukrainian people.

This year, Ukrainians in Ukraine and around the world are commemorating the 60th anniversary of the famine. Their hope is that the government of Ukraine will petition the International Court to set up a Tribunal to try those responsible for this great crime. We demand that the democratic government of Russia apologize for Moscow's role in this act of genocide and, being the self-admitted inheritor of the former Soviet Union, offer compensation to Ukraine in keeping with international laws on genocide and crimes against humanity."

NATIONAL COUNCIL OF WOMEN OF CANADA ADOPTS A COAT OF ARMS AND BADGE

As a special project to mark its one hundredth anniversary this year, the National Council of Women of Canada adopted armorial bearings, which, as stated in the Letters Patent, are "to honour all those women who have contributed to Canada's development through the work of the Council and to celebrate the centennial of the founding of the Council."

In 1988 Queen Elizabeth patriated her heraldic prerogatives to the office of the Governor General in Canada, which made possible the creation of the Canadian Heraldic Authority. As early as the time of the Crusades, in an effort to establish their own symbols, European states organized a system of heraldry. The British College of Heralds was instituted in 1494.

The Arms of the National Council of Women of Canada consist of three parts: the **motto,** the **arms,** and the **crest.**

The motto at the base, "Altior", which was used by Lady Aberdeen, means "ever higher". The arms, above the motto, include the symbolic Council "bow", in gold, with the Golden Rule inscribed

continued from page 17

thereon, placed in the center of a red maple leaf. The maple leaf is surrounded by twelve traditional blue Council bows, to "replicate the structure of the Council, created to function in every province and territory". The crest includes a central tree, "spreading its arms, ...the community of women united to offer shelter and advocacy for children, family and the disadvantaged". At either side of the central tree are two saplings which represent new development. The grassy mound, symbolizing the land of Canada, is covered with golden maple seeds representing the miracle of birth. The wavy bars at the bottom of the crest stand for Canadian rivers and lakes, the seas around and the Canadian motto "From sea to sea".

COUNCIL ADOPTS BADGE

At the same time as the Armorial Bearings were designed, a badge was chosen, which displays two crossed red gavels, tied with the Council blue bow.

The Badge has the same colours as the Armorial Bearings and represents "the forum created by the Council and its affiliates, wherein women learn about issues and perfect their skills as advocates".

Note: The above descriptions were abridged from the text and material drawn up by the Centennial Committee. The programme for the Gala Opening Ceremonies and Reception, which received rave reviews, contains coloured pictures of the Armorial Bearings, and is a beautiful souvenir of the Centennial.

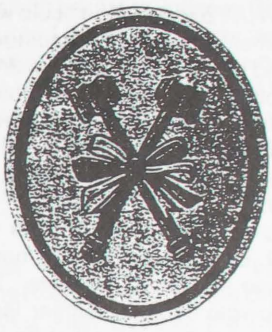

National Council of Women of Canada Badge

— submitted by Lillian Gregory

HEALTH

ALCOHOL — SIMPLY SOCIAL CUSTOM OR A KILLER?

The drinking of alcoholic beverages is a social custom for the great majority of adults in North America and perhaps even in most parts of the world. In moderation, this custom may improve circulation, reduce blood pressure, and act as a relatively mild and safe tranquilizer.

Unfortunately, increasing numbers of our population have serious drinking problems and a large percentage of these people, sooner or later require medical treatment or hospitalization.

When should you seek help? Everyone has a different definition of how much alcohol is too much, and the amount probably is different for different people.

What is an alcoholic? Some are weekend drinkers, some drink all day, some get drunk only occasionally. An alcoholic is someone whose drinking causes serious life problems. It is just that simple. Let me ask you this seemingly silly question: Have you ever heard of a man or woman who wrecked an automobile and nearly killed himself, herself, or someone else, as a result of eating string beans? NO! But you've all heard about people who have wrecked their car because they were drunk. They can wreck a car for many reasons, but if alcohol is the reason, then alcohol is the problem.

How many of us looked at someone in our family, someone we work for, or who works for us, and said this totally insane thing...

"Well, yes, he drinks too much, but he's not that bad yet."

Continued on page 18

Alcohol

continued from page 17

He's not WHAT bad yet? You could wait until he's dead, and when he's dead conclude that, yes, perhaps he did have trouble with his drinking.

All alcoholics drink too much. You might say, "well, heavens, I know that!", but let me ask you this: How much is too much? It doesn't have to do with any set amount. Too much is, however, much is too much for you.

All people who drink alcohol are going to be affected by it. Both alcoholics and non-alcoholics can experience blackouts. However, if you tell a non-alcoholic who can't remember last night and has a dent in his right fender that he may have hit somebody, he'll never drink and drive again. But the alcoholic drinks and drives all the time.

A blackout is the present inability to remember something done recently while under the influence of alcohol. He can remember graduating from grammar school umpteen years ago, but he can't remember last night. I know of a woman who, from 4:00 p.m. on every afternoon of her life, has no recollection at all of the evening.

A man interviewed for a medical history admitted that he enjoyed alcohol — "about a drink daily". What he neglected to explain was that the daily drink was the 40 ounces of alcohol in the bottle it came in. He means to have one to three drinks, but has 23. He is more baffled than you about why he does it, so when you ask him why he comes up with alibis, he claims it's the people he works with, it's his wife, his team won, his team lost — whatever.

At the beginning of this article we discussed drinking and its social roots. However, an actively drinking alcoholic often exhibits **anti-social** behaviour.

Often they drink alone to hide the frequency and the amount. Alcoholics don't want anyone to know they drink as much as they do, or as often. They are usually embarrassed when they are caught drinking. Are normal drinkers embarrassed if you see them taking a drink of whiskey? Hiding to drink is not a normal way to drink.

It is true to say you can't help an alcoholic until he wants it? Yes. He will not respond to treatment until he wants to. If he/she develops the insight that they have a serious problem and that their situation must be changed, then they are a good candidate for successful treatment. Then they deserve our compassion and support.

— submitted by Ollia Waverick

HEPATITIS NOW A MAJOR HEALTH PROBLEM

Hepatitis B is a viral disease of the liver with potentially serious, even fatal, consequences.

It is transmitted in much the same way as the dreaded AIDS virus — through blood, semen, vaginal secretions and possibly tears and saliva. It is one of the *most contagious, infectious diseases* in the world today.

Worldwide, more than 300 million people are chronic carriers. It is estimated two million people die annually.

Over the past ten years in Canada alone, incidence and death rates have *more than doubled.* An estimated 250,000 Canadians are now infected with the hepatitis B virus.

The **Canadian Hepatitis Awareness Program** has been established to curb the spread of this disease, which has been classified by the Canadian medical community as a major public health problem.

The objective of the Canadian Hepatitis Awareness Program is to inform people of this problem, through a toll-free 1-800 line, co-ordinated by the Canadian Liver Foundation. It provides information about the disease, testing, vaccination and local support groups.

For this information please call: 1-800-363-3422 (extension 2121).

IN MEMORIAM

LILLIAN PROCYSHEN

Peacefully on June 19, 1993 Lillian P. Procyshen passed away at the Canora Union Hospital, in Canora, Saskatchewan.

Funeral services were held on June 22, at the Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Church in Donwell, Saskatchewan with Rev. Orest N. Rauliuk officiating and Stephan Makowsky as Cantor. Burial was in the parish cemetery with Leson's Funeral Home in care of arrangements.

Lillian was born on September 15, 1910 on a homestead northwest of Yorkton, Saskatchewan, to Wasyl and Anna (Hryhorychak) Stefaniuk. She attended Obscow School. Orphaned at the very young age of six, she and her five sisters and two brothers (the oldest child being 17 at the time) were left to grow up on their own.

In 1926 her sister Eunice Kuchareshen passed away in Brandon, Manitoba and Lillian moved there in order to look after her sister's five children. In 1927 Lillian returned to Rhein, Saskatchewan to help her sister Nell Chesnik with her store.

On June 16, 1929, Lillian married Peter W. Procyshen and they farmed on the Procyshen homestead near Hamton, Saskatchewan. In 1941 they purchased a store in Garlitz which they operated until 1947, when they purchased the Donwell store — complete with post office outlet and a bulk fuel station. They continued to operate the store and farm until 1971 when Peter passed away.

Lillian then took a leave of absence from the store while her son Avery and son-in-law John Cymbalisty operated the store. Lillian then moved to Brockville, Ontario to be with her niece Julianna Rhodes. After a year she returned to Saskatchewan and purchased the Tudor Lodge at Manitou Beach, where she spent her summers until 1977. She enjoyed her summers at Manitou Beach making many acquaintances which she cherished all her life. In 1977 she sold her property at Manitou Beach and operated P & L Supplies Store in Donwell until her illness in May 1993.

Lillian was very active in her community: a member of the Holy Transfiguration Church in Donwell, the Ladies Alter Society, the Donwell Community Hall, the Donwell West Church Hall, and a supporter of the Mohyla Institute in Saskatoon, and St. Andrew's College in Winnipeg. She was a member of the Ukrainian Women's Association Olha Kobylianska Branch at Donwell, and served as the branch secretary for 20 years.

Lillian was a faithful reader of Promin, Ukrainian Voice, and the Herald. She was proud of her Ukrainian heritage and culture. Lillian was a religious and righteous person, who believed in God and the Holy Orthodox Church. She taught Sunday school for a number of years.

On August 14, 1993 Parish priest Rev. Michael Kopchuk officiated at a Memorial Service for Lillian Procyshen and the Ladies Society served dinner.

She was predeceased by her husband Peter, in 1971, her parents in 1916, twin daughters in infancy in 1929 (Sylvia and Stephanie), two brothers Mike and Sam, and four sisters — Eunice Kuchareshen, Pauline Rudy, Mary Yurkiw, and Nell Chesnik, as well as son-in-law John Cymbalisty in 1972.

She is survived by one son Avery (Adeline) of Donwell, two daughters, Iris Cymbalisty of Canora and Patricia (Constable Lenard) Gatzhe of Swift Current, three grandchildren — Melanie, Wendy and Anthony Peter, and one sister, Kay Bortnak, of Yorkton.

Lillian was a landmark with her general store in Donwell. She will be greatly missed by the community.

In her memory, a donation of $40.00 has been sent to Promin, by the Ladies Society of the Holy Transfiguration Church in Donwell.

"Vichnaya Pamiyat!"

— submitted by a friend

HOLIDAY ENTERTAINING

For entertaining, finger foods are popular as they can be prepared ahead, frozen and available when unexpected guests arrive or for an extra hectic schedule.

ZUCCHINI SQUARES

1 cup	Bisquick (or other baking mix)
1/2 cup	finely chopped onion
1/2 cup	Parmesan cheese
2 tbsp	chopped fresh parsley
1/2 tsp	salt
1/2 tsp	seasoned salt
1 or 2	oregano leaves
1	dash of black pepper
1	garlic clove
1/2 cup	vegetable oil
4	eggs, beaten
3 cups	thinly sliced unpared zucchini

Preheat the oven to 350° F. Grease a 13" x 9" x 2" baking dish. Mix all ingredients thoroughly. Spread in the pan. Bake at 350° F for 40 minutes or until golden. Let stand 5-10 minutes before cutting into squares. This recipe makes 3 dozen squares.

HOT CHEESE BALLS

1 1/2 tbsp	flour
1	dash salt
1/2 tsp	celery salt
1/8 tsp	cayenne
2 cups	grated old cheddar cheese
2	egg whites
1/2 cup	finely chopped nuts (optional)

Heat oil in a saucepan, or deep fryer to 375° F. Mix together the first 5 ingredients, in a bowl. Beat the egg whites until stiff peaks form. Fold together with dry ingredients. Form into small balls. Roll in the nuts if desired. Deep fry the balls, a few at a time, until crisp and golden — about 2 minutes. Drain in paper towels. Makes 24 cheese balls.

BUCKWHEAT & BACON TURNOVER

DOUGH

2 cups	flour
1 tsp	salt
1/2 cup	butter
2 tbsp	dry cornmeal
1	beaten egg
1/4 cup	ice water
1	egg white for glaze

Mix flour and salt, cut in chopped butter and mix until mealy, or combine the above ingredients in a processor and process 3 times. With the machine running, add the egg. Mix twice and add water until dough forms a ball. Chill for 2 hours before rolling out.

FILLING

1/2 cup	fine or medium buckwheat grouts
1	egg
1 cup	hot water
1 tsp	salt
1 tsp	pepper
6	strips lean beacon
2 tbsp	bacon fat or oil
1	medium onion

Mix buckwheat with egg until well coated. Cook in a saucepan until dry, stirring constantly. Stir in water, add salt, cover and cook for 20 minutes until fluffy.

Chop bacon finely and dry until crisp. Remove the bacon and saute finely-chopped onion in the fat. Mix in buckwheat, bacon and pepper. Taste and adjust seasoning.

Roll out dough to about 1/4" thick rectangle. Cut into rounds or squares. Place filling to one side of the round, fold over, and seal. Place on baking sheet sprinkled with cornmeal and bake in a preheated 350° F oven for 30 minutes. Brush with glaze and bake 5-10 minutes more. Serve with sour cream.

— submitted by Ollia Waverick
Surrey, B.C.

INDEX — XXXIV (1993)

ENGLISH SECTION

Helen Raycheba — Sixth Congress World Federation of Ukrainian Women's Organizations ..... 1 — 15
Honouring our Pioneering Members: Jusefa Mykuliak ..... 1 — 19
Martynowych Study Published ..... 1 — 19
Message from the Prime Minister ..... 1 — 20
Promin Press Fund (January) ..... 1 — 33

———————

Helen Raycheba — "Sounding the Alarm" by Maria Cherkasova ..... 2 — 15
No Economic Shock Therapy ..... 2 — 17
Concerns Expressed over Orthodox Split .. 2 — 17
From our Branches: Two Hills Ukrainian Women's Association Celebrates 50th Anniversary ..... 2 — 18
From our Branches: Thompson Ukrainian Women's Association Celebrates 20th Anniversary ..... 2 — 20
In Memoriam: Anastasia Landiak (1893-1992) ..... 2 — 22
Ukrainian Peace Fund for Social Programs . 2 — 22
Promin Press Fund (February) ..... 2 — 33

———————

The Kyiv-Mohyla Academy ..... 3 — 15
Current Affairs: "The Fraying of our Social Safety Net" by L. McQuaig; a review by Helen Raycheba ..... 3 —16
Environment: Halyna Melnyk-Marko — It is Time to Get Involved ..... 3 — 18
Recipe Corner: Ollia Waverick — Dessert Recipes ..... 3 — 19
Cultural Scene: "Ukrainian Folk Costume" . 3 — 20
Promin Press Fund (March) ..... 3 — 33

———————

Rose Boyko — Spring ..... 4 — 15
Environment: Halyna Melnyk-Marko — The Earth's Greatest Hits ..... 4 — 17
Traditional Pysanky Cards ..... 4 — 17
New Visa Requirements for Canada ..... 4 — 18
U.S. Government Extends Loan ..... 4 — 18
Current Affairs: Helen Raycheba — 1993, International Year of the World's Indigenous People ..... 4 —19
Promin Press Fund (April) ..... 4 —33

Janet Swenarchuk — An Extraordinary Event ..... 5 — 15
Anastasia Parash — Ukrainian Easter ..... 5 — 16
Kurelek Hasty Notes ..... 5 — 16
Health: Ollia Waverick — Insomnia ..... 5 — 17
Current Affairs: Helen Raycheba — Ten Years to Save the Earth ..... 5 — 18
Community News: 65th Anniversary for Antonia and Pete Dobrowolski ..... 5 — 20
Community News: "Na Mnohi Lita" Anastasia Kowal-Dmyterko ..... 5 — 20
Cultural Scene: St. Andrew's College Announces the Macenko Chair of Ukrainian Church Music ..... 5 — 21
Recipe Corner: Ollia Waverick ..... 5 — 22
Promin Press Fund (May) ..... 5 — 33

———————

Current Affairs: Helen Raycheba — Zelenyj Svit ..... 6 — 15
Oil Discovery in Bukovyna ..... 6 — 17
Free Telephone Calls ..... 6 — 17
Alberta Physicians to Publish Medical Textbooks for Ukraine ..... 6 — 17
Health: Halyna Melnyk-Marko — Some Facts about Bacteria ..... 6 — 18
Health: Allergy Aware Program ..... 6 — 18
Recipe Corner: Ollia Waverick — Soups On! ..... 6 — 19
In Memoriam: Zaharuk Family ..... 6 — 20
Reports: Annual Report, Manitoba Provincial Executive ..... 6 — 20
Reports: Annual Report, Maria Markovych Branch, Canora, Saskatchewan ..... 6 — 21
Promin Press Fund (June) ..... 6 — 33

Katherine Sametz-Jarosil — Blessing of Vestments: Treasures of Faith ..... 7/8 — 15
Health: Helen Raycheba — "Safety Last" ..... 7/8 — 16
Cultural Scene: Art and Ethnicity at the Ukrainian Museum of Canada ..... 7/8 — 19
Education: St. Andrew's College Holds Ukrainian Immersion Mini-College ... 7/8 — 20
Education: Osvita Camp ..... 7/8 — 20
Education: All-Canada Youth Rally ..... 7/8 — 20
Reports: Claudia Mykytiuk — Ukrainian Museum of Canada, Ontario Branch ..... 7/8 — 21

Promin Press Fund (July & August) ..... 7/8 — 33
Icon Painting by Taras Snihurowycz .... 7/8 — 33

Halyna Melnyk-Marko — U.W.A.C. Elects Orysia Sushko National President .... 9 — 15
In Memoriam: William Konowalyk, Mary Kozak, Alex Melenka ..... 9 — 18
Consumer News: Credit Card Precautions 9 — 18
Current Affairs: Helen Raycheba — Ukrainians-Ruthenians in Bosnia and the Ukrainian Immigrant Aid Society ..... 9 — 19
Cultural Scene: Two Exhibits Underway at Ukrainian Museum ..... 9 — 21
St. Andrew's College Honours Sophia Wasylyshyn ..... 9 — 22
Recipe Corner: Ollia Waverick — Soak those Beans ..... 9 — 22
Promin Press Fund (September) ..... 9 — 33
13th Annual Terry Fox Run ..... 9 — 33

Lillian Gregory — National Council of Women of Canada: 100 Years ..... 10 — 15
Canadian Honours ..... 10 — 17
In Review: Helen Raycheba — Perestroika and Soviet Women ..... 10 — 18
Community Corner: Anne Maciborski — 80 Years Young ..... 10 — 20
In Memoriam: Olga Makowsky ..... 10 — 21
Promin Press Fund (October) ..... 10 — 33
Elizabeth Bilych — Support Promin ..... 10 — 33
Lillian Gregory — National Council of Women of Canada, Part 2: The Beginnings ..... 11 — 15
In Review: Lillian Gregory — "The Splendid Vision" by Dr. N. E. S. Griffiths ..... 11 — 16
Danger of Diphtheria Epidemic in Ukraine ..... 11 — 17
Current Affairs: Helen Raycheba — The Saga of John Demjanjuk ..... 11 — 18
In Memoriam: Anne Goresky, Jarman-Werezak Family, Kirstiuk Family, Maria Rokochy ..... 11 — 12

Health: Ollia Waverick — Pain Relief ..... 11 — 21
Recipe Corner: Ollia Waverick — Waffles with Imagination ..... 11 — 22
Promin Press Fund (November) ..... 11 — 33

Rally Commemorates Famine ..... 12 — 15
Lillian Gregory — National Council of Women of Canada adopts Coat of Arms and Badge ..... 12 — 16
Health: Ollia Waverick — Alcohol — Simply Social Custom or a Killer? .... 12 — 17
Health: Hepatitis Now a Major Health Problem ..... 12 — 18
In Memoriam: Lillian Procyshen ..... 12 — 19
Receipe Corner: Ollia Waverick — Holiday Entertaining ..... 12 — 20
Promin Index 1993 ..... 12 — 21
Promin Press Fund (December) ..... 12 — 33
Photo Cuts ..... 12 — 33

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Відділ Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської в Редвотер, Альберта, в пам'ять своїх покійних членок: добродійки **Теклі Куліш, Марії Пасічної, Анни Федорак, Мільки Попіль**, дарує $50.00 на пресовий фонд „Променя" як нев'янучий вінок на їхні могили.

Вічна їм пам'ять!

Євгенія Рудько — голова
Василина Клюфас — секретарка

———————

В незабутню пам'ять моїх дорогих родичів, **Миколи і Анни Байдули,** в пам'ять брата **Нестора Байдули,** який упокоївся 28-го серпня 1989 року, висилаю $100.00 на журнал „Промінь".

Вічна їм пам'ять!

Катерина Рожак
Едмонтон, Альберта

———————

Відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері замість квітів на свіжу могилу своєї довголітньої й активної членки **Галі Загоруйко,** яка упокоїлась 2-го жовтня 1993 р., складає в її пам'ять $15.00 на пресовий фонд журналу „Промінь".

Засмученій родині висловлюємо щирі співчуття, а покійній Галі нехай буде Вічна Пам'ять.

Маргарета Ременда
референтка журналу „Промінь"

———————

У незабутню пам'ять моїх дорогих бл. п. батьків, тата — **Констянтина Тараненка** (упокоївся 7 липня 1971 р.) і мами — **Марини Тараненко** (упокоїлась 2 серпня 1988 р.) в Торонті, Онтаріо, замість квітів на їхні могили складаю дар $50.00 на журнал „Промінь".

дочка Євфросинія Галябар з родиною
Торонто, Онт.

———————

У третю річницю упокоєння дорогого мужа, батька і дідуся, бл. п. **Михайла Ласька** (котрий відійшов від нас у вічність 5-го листопада 1990 р.), як нев'янучий вінок на його могилу складаємо пожертву $25.00 на прес. фонд „Променя".

Нехай Господь Бог оселить душу спочилого Михайла в Царстві Небеснім, а пам'ять про нього буде вічно з нами.

дружина Галя з родиною
Вінніпеґ, Ман.

В 40-ий день упокоєння **Ольги Гладун**, як нев'янучий вінок на її свіжу могилу даруємо на журнал „Промінь" $50.00.

Нехай Господь оселить її душу у Царстві Небеснім!

Антоніна Шулик,
Соня Кушляк.
Селкірк, Ман.

———————

Відділ Союзу Українок при громаді Св. Іллі в Едмонтоні кладе нев'янучий вінок на свіжу могилу дорогої членки бл. п. **Катерини Мироник,** яка упокоїлась дня першого жовтня 1993.

У її пам'ять даруємо $50.00 на журнал „Промінь".

Вічна їй пам'ять!

Родині висловлюємо щире співчуття.

Марія Шевчук
референтка „Променя"

———————

В десяту річницю смерти мого дорогого мужа, тата, діда і прадіда **Михайла Сакундяка,** який упокоївся в 1983 р., даруємо $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок у його незабутню пам'ять!

дружина Анна з донькою Павліною,
синами Мільком і Орестом,
внуками і правнуками.
Саскатун, Саск.

———————

Відділ ім. Лесі Українки при катедрі Пресвятої Тройці в Вінніпезі в пам'ять своїх членок дарує: 1) в пам'ять **Марії Пієлоґ** — $25.00, 2) в пам'ять **Дороті Міхоскі** — $25.00, 3) в пам'ять **Ірини Федрук** — $25.00. Разом $75.00 на журнал „Промінь" як нев'янучі вінки на їх могили.

———————

Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктон, Саск. в незабутню пам'ять своїх дорогих членок, бл. п. **Анни Крикливець** (упокоїлась 8-го листопада на 88-му році життя) і бл. п. **Марії Ілащук** (упокоїлась 21-го листопада 1993 р., доживши до 90-го року життя), дарує на журнал „Промінь" $40.00.

Вічна їм пам'ять!

Параскева Семенюк
референтка „Променя"

Замість квітів на могилки моїх найдорожчих: мужа **Івана,** сина **Мирослава,** зятів **Митра Ґуцуляка** та **Ілію Звоздецького,** в пам'ять моєї родини **Мельничуків, Григорів** дарую на журнал „Промінь" $50.00. Нехай з Богом спочивають, Царство Небесне їм, а пам'ять про них нехай буде вічна!

Марія Григор
Едмонтон, Альберта

———————

У світлу незабутню пам'ять нашої дорогої куми і моєї приятельки **Катерини Друль,** котра упокоїлась 8-го грудня 1990 р., складаю $25.00 на журнал „Промінь".

Вічна їй пам'ять!

Марія Гарасимів

———————

В незабутню пам'ять покійної **Анни Сорокан** дарую $50.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на її могилу.

М. Сорокан
Принс Альберт, Саск.

———————

В світлу пам'ять нашої членки бл. п. **Анни Ластівки,** яка упокоїлась 1-го серпня 1993 р., відділ ім. кн. Ольги в Вернон, Б.К. дарує$25.00 на пресовий фонд журналу „Промінь" як нев'янучий вінок на її могилу. Вічна їй пам'ять.

Доротея Панчук — *голова*
Анастасія Микитюк — *реф. „Променя"*

———————

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої членки **Катерини Вудкевич,** котра упокоїлась 19-го жовтня 1993 р., проживши 72 роки, товариство ім. Ольги Басарабової у Гефорд, Саск., дарує $25.00 на журнал „Промінь", котрий вона дуже цінила. Вічна їй пам'ять.

Савеля Гарах — *голова*
Ольга Смитанюк — *реф. „Променя"*

———————

Замість цвітів на свіжу могилу нашої дорогої членким першої голови нашого відділу, **Анни Лазарович,** котра упокоїлася 31-го жовтня 1993 року, проживши 92 роки, товариство ім. Ольги Басарабової у Гефорд, Саск., дарує $25.00 на журнал „Промінь".

Спи, дорога сестро. Нехай Канадська земля буде тобі легкою! Вічна Тобі Пам'ять!

Савеля Гарах — *голова*
Оля Сметанюк — *реф. „Променя"*

БЛ. П. ПРОКІПЧУК (ОЛІЙНИК)

19 липня 1993 р. в Едмонтоні упокоїлася **Єлисавета Прокіпчук.** З Єлисаветою я познайомилася 1970 р. і на протязі 23 років ми тримали дружній контакт між собою. Вона була свідома українська жінка — вірна членка Української Православної Церкви в Канаді, як також довголітня членка, часто на керівних посадах, Союзу Українок Канади.

На нев'янучий вінок на її могилу в Вінніпезі дарую 25.00 дол. на пресовий фонд „Променя". Нехай посеред нас буде вічна їй пам'ять, а її мужові Іванові передаю щирі співчуття.

Приятелька добр. Марія Керницька

———————

БЛ. П. КАТЕРИНА МИРОНИК

(Упокоїлась 1-го жовтня 1993 року)
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Катерина народилася, в родині Стефана і Марії Фрей, у селі Тулова, повіт Снятин, в Західній Україні 1897 року, де переживала і першу Світову Війну. В 1919 році вийшла заміж за Василя Мироника і в них народилася дочка Марія. Шукаючи кращої долі Василь залишає свою молоду дружину Катерину і доню Марію і виїжджає до Едмонтону, Канада. Після двох років в 1928 р. він вже був всилі спровадити свою родину до Канади. Вони купила два акри землі в околиці Беверлі, Едмонтон, на якій вирощували городину, і це помогло їм пережити депресію. Пізніше у них народився син Михайло. Катерина

любила город, квіти, а особливо свої яблуньки. Вона жила у своїй хаті аж до 92-го року свого життя. Коли почала знемагати, перебралася до Беверлі Лодж, дім для старших. Вона дуже любила читати українську пресу і книжки. Всю свою бібліотеку передала громаді Святого Пророка Іллії. Так само вона любила писати поеми і деклямувати їх напам'ять.

Катерина любила свою Українську Православну Церкву, і була з своїм мужем основоположниками громади Святого Іллії. Вони також щедро жертвували на розвиток громади. Їх княжий дар-вічне світло-постійно звертає увагу членів громади на присутність нашого Господа Ісуса Христа. Вона належала до Союзу Українок Канади і служила яко старша сестриця довгими роками, а її муж Василь яко старший брат аж до свого упокоєння в 1970 року. 1989 вона пережила другий великий удар, коли їй одинокий син, упокоївся. Катерина була взірцева мати, бабуся і прабабуся. Постійно заохочувала своїх дітей до дальшої науки. Її дочка Марія стала Екзекутивною Директоркою в одному департаменті міста Едмонтон, а син Михайло став фармацевт. Катерина надзвичайно тішилася, коли її внука Линда отримала свій докторат і тепер разом з своїм мужем є професорами в Фрейзер Університеті в Британській Колумбії. З радістю очікувала Катерина кожного літа своїх улюблених правнуків, Тасю і Таніку, які приїжджали на вакації до неї.

Катеринине бажання було, щоб до гробу вкинути землю з рідного села, яку її племінниця привезла з краю, і це бажання було сповнене. Катерина була ласкава, приємна і мала добре слово про кожного. Тому родина, громада і всі знакомі відчувають великий жаль і біль розлуки.

Напередодні упокоїлися її муж Василь — 1970 року; її син Михайло — 1989 року; і сестра Галина Гнідан — 1964 року.

Катерина залишає в смутку дочку Марію Гарасим, внуку Линду Гарасим і її мужа Луцію Телес і правнучків Тасю і Таніку. Також залишає в смутку чотири племінниці і одного племінника в Едмонтоні, Альберта, і багато дальшої родини в Україні, як також багато приятелів.

Похоронні відправи служив отець протоієрей Миколай Дерев'янка 3-4 жовтня, а дяківські обов'язки виконував пан Никола Рожак.

Нехай Господь Бог прийме душу покійної Катерини і оселить її там, де всі святі і праведні перебувають, і сотворить їй вічну пам'ять, а Канадська земля нехай буде легкою для неї.

Марія Шевчук
Рферентка „Променя"

БЛ. П. ГАЛЯ ЗАГОРУЙКО
ВАНКУВЕР Б.К.

2-го жовтня 1993 р. по довгій недузі відійшла у вічність Галя Загоруйко, довголітня членкиня відділу СУК ім. Лесі Українки і Катедральної Громади Пресвятої Тройці у Ванкувері.

Бл. п. Галя Загоруйко, з дому Мельник, народилася в Україні в селі Софіївка, Чернігівської області. Молоді свої літа провела в рідному селі, де закінчила початкову школу. Часи лихоліття в Україні, а особливо штучний Голодомор 1930-х років, не дозволили їй продовжувати навчання, й вона від молодих літ була змушена тяжко працювати в колгоспі, щоб допомогти батькам утримати родину.

Друга Світова війна, німецька окупація принесли Україні нові страждання. Тисячі української молоді, в тому числі й Галю, в 1942 році примусово вивезено до Німеччини, де вона тяжко працювала аж до закінчення війни. Доля їй судила не повератись додому на рідні землі. В 1946 році вона вийшла заміж за Степана Загоруйка, обоє рішили лишитися на Заході будувати своє родинне життя.

В короткому часі молоде подружжя виїхало до Бельгії, куди набирали мужчин до праці в копальнях. Там народилася їхня доня Валя.

В 1951 році за допомогою приятелів вони переїхали до Канади і поселилися в місті Монтреалі, де відразу включилися в українське церковно-громадське життя при церковній громаді Св. Покрови. Покійна Галя вписалася до сестрицтва, а також співала в церковному хорі. Через різні переживання й тяжку працю в минулих роках вона почала підупадати на здоров'ї й мусіла переходити ряд операцій.

Переїхавши до Ванкуверу в 1964 році, Галя зі своїм мужом відразу вписалися до церковної громади Пресвятої Тройці й були її активними членами. Галя від самих початків співала в церковному хорі, довший час учителювала в українській школі та була головою Шкільного Комітету. Вона рівно ж була зразковою членкинею Союзу Українок Канади, виконувала різні обов'язки в управі місцевого відділу ім. Лесі Українки, в Провінційній Екзекутиві на Британську Колюмбію та у Філії Музею. За її довголітню працю в Союзі вона отримала 25-літню Грамоту.

Трагічна смерть її мужа Степана тяжко відбилася на її здорові, але мимо того вона надалі старалася допомагати в праці при громаді й в організації. Найдорожчими для неї були її діти, внуки та сестра, які шанували її і доглядали підчас тяжкої недуги.

Покійна Галя була лагідної вдачі, глибоко релігійною і щирою українкою. Своєю вдачою і прикладом свого життя вона здобула собі пошану та багато приятелів. Вона залишила в глибокім смутку доньку Валю з мужем Володимиром Малком, двох внуків: Тараса і Івасика, сина Миколу, сестру Олександру Мельник у Ванкувері, сестру Анастазію і дальшу рідню в Україні.

В понеділок вечором 4-го жовтня відправлено панахиду в похоронному заведенні, а 5-го жовтня заупокійну Службу Божу в Катедрі Пресвятої Тройці. Похоронні відправи відправляли прот. Віктор Лакуста і протопресвітер Петро Санцевич. Співав катедральний хор під управою Михайла Мамчура. Тіло покійної похоронено на православній частині цвинтаря Форест Ловн.

Поминальна тризна відбулася в катедральній авдиторії, програмою керувала пані Ліда Гузик. Вислови співчуття та згадку про добрі діла покійної Галі висловили слідуючі особи: протопресвітер Петро Сацевич від катедральної громади, заступниця голови Вікторія Пушка, від відділу СУК, голова Савеля Стасюк. Донька покійної Валя висловила щиру подяку Всечесним Отцям за похоронні відправи, дириґентові, хористам, труноносцям, жіноцтву за приготовлення обіду і всім присутнім за участь у відправах, і тим всім, що віддали останню пошану покійній мамі та відправили її на вічний спочинок.

Нехай канадська земля буде їй легкою, а Милосердний Господь нехай оселить душу спочилої Галі в Царстві Небеснім. Вічна їй пам'ять. Родині покійної висловлюємо співчуття по втраті дорогої мами, бабуні і сестри.

У світлу пам'ять покійної Галі, замість квітів на нев'янучий вінок на свіжу могилу, присутні зложили на фонд „Променя" 317.00 долярів. (див. пресовий фонд „Променя", ст. 32)

БЛ. П. ЛЕСЯ ІВАСЮК

ВИЗНАЧНА ЧЛЕНКА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ УПОКОЇЛАСЯ

Пані Леся Івасюк, довголітня членка Союзу Українок Канади, була взірцевою членкою відділу при Катедрі Св. Івана, яка посвятила поважну частину свого життя для Союзу. На жаль 19-го червня, 1993, наша дорога членка несподівано упокоїлася. Це був великий удар для всіх, що знали і любили її, і тяжко уявити що вже нема Пані Лесі між нами.

Пані Леся Івасюк народилася в Едмонтоні 1916 року, найстарша з дітей в родині Дмитра і Марії Фербей, широко знаних українських піонерів в Канаді. Вона учащала до Миколей і Вікторії Композит Гай Скул в Едмонтоні і закінчила Університет Альберти, осягнувши ступень Бакалявра Наук домашньої Економії.

Після університетських студій дієтичних наук Леся працювала два роки в Sick Children's Hospital in Toronto. Повернувшись до Альберти, вона учила в кількох урядових Колєґіях, як також викладала Домашню Економію по околицях в Альберті.

В травні 1943 р. Леся вийшла заміж за Николая Івасюка і на завжди поселилася в Едмонтоні, де Николай працював практикуючим фармацевтом. Вони мали двоє дітей, Наталку Дону і Дени-

са Дмитра. В 1959 р. Николай упокоївся, а Леся осталася сама виховувати своїх дітей. Багато років вона провадила Юніон Аптеку, а пізніше була спільницею з братом Борисом в Аптеці Маркет аж до пенсії в 1981 році.

Від її ранніх літ Леся включилася до громадської праці, почавши від учениці Недільної і Української кляс, СУМК і Студентського Кружка в Інституті ім. Михайла Грушевського. Від 1926 р. вона належала до Церковного Хору, музика і пісня давали їй найкращі задоволення.

Пані Леся записалася в членство нашого відділу 52 років тому. Завжди інтересувалася що відбувалося в відділі, як також і в громаді, була такою членкою, що є душа і серце успішної організації. Своєю здібністю і посвятою до праці вона заслужила собі на признання і пошану від всіх тих, хто знав її.

Продовж її членства в відділі при Катедрі Св. Івана, вона займала позиції в управі і різних комітетах, включно з Діточим Садком, Українською Школою, СУМК, Музейною Фундацією, комітету Архівів, в Культурно-Освітньому, Ювілейному і Членства. Вона також була продовж довгих літ рекордовою і кореспонденційною секретаркою, як рівнож заступницею Голови.

В 1977 р. вона була нагороджена Почесним Членством Союзу Українок Канади, а в 1987 р., вона стала Почесною Головою.

Тому, що вона мала глибоку любов до українського мистецтва, і в загалі до української культури, вона багато помагала Провінційній Управі Союзу Українок Канади на Альберту з виставами і показами. Дуже важливою інституцією Лесеного життя був Український Музей Канади. Вона піддержувала працю Музею своєю участю і фінансовими пожертвами продовж багатьох літ. Від 1944 до 1946 року вона була головою Провінційної Управи.

Леся Івасюк була обрана до Краєвої Управи Союзу Українок Канади в 1954 році, а від 1971 р. вона була Краєвою головою.

Леся була дуже активною членкою Громади Катедри Св. Івана, співала в сопранах церковного хору продовж 64 років, аж до двох тижнів перед її смертю. Вона була одинокою в історії Катедрального Хору, яка співала в хорі такі довгі роки. Вона вчила в Недільній Школі і була в Дорадчій Раді для СУМК. В 1981 Катедра обдарувала її почесним членством за її працю.

Одним з Лесених найбільш відданих проєктів підчас 1980-тих років була побудова Української Книгарні в Форт Едмонтон Парку на взір Української Книгарні в Едмонтоні, власником і управителем якої був її батько, покійний Дмитро Фербей від 1914 року.

Леся була патроном Інституту Св. Івана в Едмонтоні і завжди цікавилася студентами і їх діяльністю в Інституті і на літній оселі Барвінок, де її діти і внуки провели багато веселих літ.

Вона була основателькою Жіночого Допоміжного Товариства Фермацевтів, була активною членкою, як також була головою цією організації від 1988 до 1989 року.

Пані Леся занималася радіо-передачею, вела програму Західньої Епархії нашої церкви. Цю працю вона виконувала поверх 10 років.

Леся також совісно виконувала працю на Управі Української Національної Ради, посвятила багато свого часу і енергії у виконанню цієї праці.

Продовж багатьох років вона була членкою Української Взаїмної Помочі, Жіночого Канадського Клюбу Едмонтону і Колеґії Св. Андрея у Вінніпеґу.

Леся ніколи не обминала з'їзди, конференції і собори нашої церкви, завжди брала участь в їхніх нарадах.

Вона підтримувала наші Українські часописи, особливо „Промінь" як морально, так і фінансово. Леся взагалі мала велику пошану до українського друкованого слова.

Вона залишає в глибокому смутку улюблену родину: дочку Наталку-Дону Ковалишин і її мужа Дениса, сина Дениса Івасюка і його дружину Анну, внучку Катрусю і внука Стефана Ковалишин, сестру Наталку Мельничук і брата Бориса Фербея і братових: Айві, Мирославу, Вікторію, Наталку, Синефту, Півонію і Анну; свого приятеля Нестора Голейчука і багатьох племінників, племінниць, приятельок, приятелів і знайомих.

Перед нею упокоївся її муж Николай в 1959 р., її батьки Дмитро і Марія Фербей упокоїлись в 1961 р. і її брат Фербей в 1988 році.

Підчас відслуження Панахиди і Похорону в Катедральному соборі св. Івана в Едмонтоні, членки відділу Союзу при Катедральній Громаді, виявили свою глибоку пошану покійній засвіченими свічками і похиленим прапором Союзу. Вони з великою повагою відпровадили свою улюблену членку на вічний спочинок.

On a personal note, I want to say that Lesia was the matriarch of our family. She loved all of us and we loved and respected her in return. She had a zest for living and approached life with great enthusiasm. Lesia had an effervescent personality which was contagious. She was, affectionately, called "Auntie Lil" and was ageless — she loved sports and loved to travel.

Lesia was an exemplary mother, Baba, Aunt, and Sister — and we were, all, very proud of her. We valued her opinion and often turned to her for advice.

She succeeded in everything she did and was a role model for all of us — whether it was as President of a National Women's organization or being on the winning team of a family golf tournament (кололейку). No family function was ever held without "Auntie Lil".

It is difficult to imagine life without "Auntie Lil". It was a privilege to have known her and her memory will live in our hearts, forever.

В нашій пам'яті дорога Леся залишиться як взірцева мама, членка Союзу нашої громади, яку всі любили і поважали, Людина для якої громадська праця була дуже дорогою і яка все була приготовленна допомогти другим.

Вічна Їй пам'ять!

Мирослава Фербей

P.S. На „Промінь" прийшло $100.00 від братової покійної Лесі — Мирослави Фербей і $100.00 від доньки покійної Лесі — Наталки Доні Ковалишин.

БЛ. П. ЯРОСЛАВА ВОРОХ

КАМЛУПС, Б. К.

Ярослава Ворох народилася 30 вересня 1993 року в селі Поториця, повіт Сокаль, в родині Стефана і Анастасії (Костюк) Новосад.

В молодому віці була вивезена на роботу до Німеччини, і там працювала до кінця війни.

1945 року вийшла заміж за Івана Вороха, а 1948 р. прибула з мужем до Канади, до родини Пилипа і Марії Стоколко в Витків, Саск.

Від самих початків в Канаді Ярослава стала членкою СУК, один рік була головою в Норт Батлефорд, Саск. Любила вишивати і писати писанки, як також своїми здібностями в куховарстві вона допомагала в кожній громаді, де перебувала.

Любила красу Дому Божого і прикрашувала його цвітами на кожну відправу, поки було можливо для неї фізично.

До Камлупс прибула 1971 року. 1989 року перейшла до дому опіки для немічних і старших в Камлупс і там перебувала до кінця життя.

16 серпня 1993 року відійшла у вічність, залишивши в смутку мужа Івана, трьох синів — Романа і Петрусю (Хомик) в Делта, Б.К., Зенона в Едмонтоні, Алта. і Мирона в Ванкувер Б.К., а також, два внуки: Аврама і Стефана, Едмонтон.

Залишила дві сестри і два брати: Євгенію Мельник в Монтреаль, Квебек, Марію Стоянович в Пентиктон Б.К., Володимира Новосада в Україні і Мирона Новосада в Бирч Бий U.S.A. та багато ближчої і дальшої родини в Канаді, Україні і Австралії.

Рівнож, залишила багато приятелів і знайомих по всіх громадах, де вона перебувала тут, в Канаді.

Похоронні відправи служили о. М. Стеценко і о. П. Блажук дякував; П. Малиш з Вернон, а Апостола читав найстарший син Роман Ворох з Делта Б.К.

Труноносцями були Роман Ворох, Зенон Ворох, Мирон Ворох, Аврам Ворох, Симон Стокалко і Мирон Новосад.

Під час відправ членкині СУК тримали почесну стійку із свічками і прапорами.

Після похорону членкині місцевого відділу СУК подали смачний обід, за що їм щира подяка.

Пожертви на нев'янучий вінок принесли 911.00 дол., з чого призначено на будову Божого Храму в Кемлупс 571.00 дол., Музей Архів о. Савчука 100.00 дол., на „Алзаймер рісирч" 90.00 дол. на Пресовий фонд 150.00 дол.

Всім тим, які допомагали нам співчуттям в час нашого родинного горя — щира подяка.

Спи, дорога дружино, мамо і бабуню, нехай

Канадійська земля буде тобі легкою, ми будемо молитися, щоби Всевишній Господь прийняв твою душу в Царство Небесне.

Вічная пам'ять!

Іван Ворох

P.S. До Редакції прислано 50.00 дол.

БЛ. П. АННА ПАНЧИШИН
МЕЛФОРТ, САСК

Анна Панчишин упокоїлась 8-го жовтня на 91-му році життя.

Народилася Анна в родині Андрія і Марії Гандзюк в Залещуку, Золоте Іваніє, на Україні. В 1910-му році разом з батьками і братом Анна приїхала до Канади, в околицю Maryville, Саск. В 1920-му році одружилася з Іваном Панчишином. Це подружжя виховало 9-ро дітей.

В 1964-му році помер муж Андрій, а в 1985-му — син Андрій, в 1988-му донька Ґеня Филипчук.

Родина проживала в околиці Brooksby, Саск. від 1926 до 1989-го року. В 1989-му році Анна з дочкою Бітріс поселяється в Мелфорт, Саск. Тут вона і померла.

Панахиду по покійній відслужив о. Домараз 10-го жовтня в каплиці Melfort Funeral Home, а 13-го жовтня відбувся похорон в церкві Всіх Святих в Мелфорт. Тіло покійної похоронено на Mount Pleasant цвинтарі в Мелфорт. Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки в Мелфорт дарує 25.00 дол. на журнал „Промінь" замість квітів на могилу спочилої дорогої членки Анни.

Вічна їй пам'ять!

Марія Залещук — голова

Василина Чорній — секретарка

З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ

САСКАЧЕВАНСЬКА ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

щиросердечно вітає

Його Блаженство, Блаженнішого Василія, Високопреосвященнішого Владику Івана, Преосвященнішого Владику Юрія, все наше Духовенство, Центральну Управу Союзу Українок Канади, все членство нашої організації по відділах, разом з їхніми родинами. Редакцію журналу „Промінь" і ввесь Український народ по цілому світі.

Зеновія Юзик
голова

Віра Мачула
кор. секретарка

ЗМІСТ XXXIV РІЧНИКА (1993)

Статті, нариси, повідомлення

Валеріян Ревуцький — Український вертеп 1 — 1
Відбувся VI З'їзд СФУЖО ..... 1 — 2
Олена Гринь — „Ми є. Були. І будем! Й вітчизна наша з нами!" ..... 1 — 3
Олена Гринь — Україна на шляхах державотворення ..... 2 — 1
Микола Олійник — Прочитати її по новому 2 — 2
Олена Гринь — Денис Січинський ..... 2 — 2
Катерина Воргуль — слово про Роксоляну ..... 2 — 3
З. Туржанська — Доню вернись до моєї церкви ..... 2 — 7, 3 — 4
Олена Гринь — Апостол правди ..... 3 — 1
Анна Дзюбенківна — Згадаймо про них 3 — 2
Галина Мельник-Марко — Ще не запізно ... 3 — 6
Олена Гринь — „Від Мілени до Атени" ..... 3 — 7
Авторська школа Марії Чумарної ..... 3 — 21
Олена Гринь — Пересопницьке Євангеліє (1556-1561) ..... 4 — 1
Оксана Сновидович — Писанковий дивосвіт ..... 4 — 3
Наталія Савченко — Великдень у Києві в 1906-му році ..... 4 — 5
Олена Гринь — Пошануймо Матір ..... 5 — 1
Олесь Гончар — Скликає мати ..... 5 — 3
Уляна Пелех — Майстри Мистецв України (Оксана Петрусенко) ..... 5 — 4
Всеукраїнський з'їзд СУС ..... 6 — 1
Польова Літня школа університету „Києво-Могилянська Академія" ..... 6 — 2
Марія Ясень — В поклоні українським піонерам Канади ..... 6 — 3
Проєкт століття ..... 6 — 5
Вінок для Софії Русової ..... 6 — 6
(Ніна Ліндфорс-Михалевич: Уклін тобі, земле рідна!)
Іван Сочивець — Конверт ..... 6 — 8
Таня Гук — Слідами славних козаків 6 — 10
Галина Михальчук — Відкриття конференції золотого ювілею Краєвої Жіночої Ради в Оттаві ..... 7, 8 — 1
Гаина Мельник-Марко — Сторіччя Канадської Національної Жіночої Ради ..... 7, 8 — 3
Ірина Суховерська Мої враження і спостереження з 99-ї конференції НРЖК ..... 7, 8 — 3
Лист з України Валентини Денисенко ..... 7, 8 — 5
Україна (1932 — 1933) ..... 7, 8 — 6
Марія Божик — В 60-ту річницю страшної трагедії ..... 7, 8 — 7
Степан Дубовик — Смерть у глибокому яру ..... 7, 8 — 8
Могила-пам'ятник голоду ..... 7, 8 — 8
Юхим Красноштап — Малярство, емаль .. 7, 8 — 9
Нова платівка чоловічого хору Едмонтону 7, 8 — 10
З'їзд СУС ..... 9 — 1
Савеля Стечишин — Слово до делеґатів СУК 9 — 1
Добр. Юстина Лучак — Жінка в церковному житті ..... 9 — 2
Орися Сушко — голова Союзу Українок Канади ..... 9 — 7
Експерти Юнеско про працю УКМА ..... 9 — 8
Олена Гринь — На шляху до нової школи .. 9 — 9
Міжнародня організація „Жіноча громада" 10 — 1
Олена Гринь — перше українське жіноче об'єднання в Києві (1901 — 1905) ..... 10 — 1
Савеля Стечишин — До історії українського руху в Канаді (70-ліття першого відділу СУК) ..... 10 — 3
Провінційна Конференція Союзу Українок Канади (Вінніпеґ) ..... 10 — 7
Олена Гринь — Знані і незнані жертви Чорнобиля ..... 10 — 8
Валерій Шевчук — Пісня піску (уривок із циклю) ..... 10 — 9
Тарася Юрків — адміністратор „Променя" 10 — 10
Олена Гринь — Маркіян Шашкевич ..... 11 — 1
Галина Михальчук — третій світовий з'їзд українських вчителів у Києві ..... 11 — 3
Засновано катедру україністики в Оттавському університеті ..... 11 — 3
Валентина Борисенко — Припічку ясний спечи нам коровай красний ..... 11 — 4
Анна Холод на Україні ..... 11 — 7
Відлуння Чорнобильської катастрофи *(Євген Гуцало-Зозуля)* ..... 11 — 8
Видавництво „Смолоскип" — путівник 11 — 12
Нове видання УВАН ..... 11 — 13
Діяльність Комітету Українок Канади відділу у Вінніпезі (1992 — 1993) ..... 11 — 14
Олена Гринь — Україна ..... 12 — 1
Сьогоденна Україна очима американського фотомистця ..... 12 — 2
Ганна Гайворонська — Бог ..... 12 — 3
К. Квітчаста — Мені життя одне дано ..... 12 — 3
Дзвін на горі Зажури ..... 12 — 4
Лубни ..... 12 — 4
Олена Гринь — Чорнобиль — 800 ..... 12 — 5

Поезії

Леся Українка — Сім струн ..... 2 — 2
Олександра Василащук ..... 2 — 4
Щедрівка
Наталя Давидовська — Молитва до Оранти українських жінок ..... 2 — 5
Ми з музою шептались ..... 2 — 5
Палагія Рибко — Коляда Україні ..... 2 — 31
О. Олесь — В роковини Шевченка ..... 3 — 5
Тарас Шевченко — Сонце заходить, гори чорніють ..... 3 — 14
Леонід Полтава — Великдень на Україні 4 — 2

Валентина Чорна — Мати з особливої зони режиму (вірші) ..... 5 — 2
Віка Івченко — Матері ..... 5 — 5
Олександра Василащук — Якщо ти українець? ..... 5 — 25
Віка Івченко — Обговорення ..... 6 — 9
На Многая Літа! ..... 6 — 25
Маркіян Шашкевич — Веснівка ..... 11 — 13
Поезії дітей Гнідинської школи ..... 11 — 23
Наталя Давидовська — Пробудження 11 — 32
Ганна Гайворонська — Бог ..... 12 — 3
К. Квітчаста — Мені життя одне дано 12 — 3
Ліна Костенко — інкрустації ..... 12 — 5

Приватні ювілеї, нагороди, поздоровлення

Золотий ювілей Болеслава і Ольги Стельмащук, Едмонтон ..... 2 — 13
Вшанування пані Валентину Яворську в її 80-ліття, Ґримсбі, Онт. ..... 2 — 14
90-ліття з дня народження Марії (Совсун) Прокіпчук, Вінніпеґ ..... 2 — 23
Наші визначні жінки (Марія Цьона) ..... 2 — 24
90-ліття архипресв. Григорія Василіва 2 — 25
Поздоровлення пані Гафії Янішевській 2 — 25
Вшанування Катерини Семотюк з нагоди її 90-ліття (Едмонтон) ..... 2 — 26
25 річчя священства прот. М. О. Равлюка 3 — 23
„Пам'ятай, що за долю мільйонів..." (Галина Мельник-Марко) ..... 4 — 9
Відзначення шевченківською медалею (добр. Марія Керніцька) ..... 4 — 23
Побажання скорого повороту до повного здоров'я Мирославі Фербей (Едмонтон) 4 — 31
Василь і Юстина Федейко (Келовна, Б.К.) .. 5 — 12
Ніна Криворучко — 93 (Гамільтон, Онт.) ... 5 — 13
89-ліття Євдокії Котик (Едмонтон) ..... 5 — 13
Мила несподіванка (Наталя Базюк, Едмонтон) 6 — 12
80-ліття Марії Романюк (Едмонтон) ..... 6 — 13
З нагоди уродин (90-ліття Анастасії Коваль-Дмитерко) ..... 6 — 13
90-ліття Анни Ціпивник (Саскатун) ..... 9 — 14
50-ліття подружжя Володимира і Наталі Базюк ..... 9 — 14
Наші визначні жінки (Єлисавета (Данильчук) Білич) Вінніпеґ, Ман. ..... 10 — 13
З минулих днів (Савеля Стечишин) ..... 10 — 14
85-ліття Ольги Камінської (Едмонтон) 10 — 23
80-ліття Ольги Мілащук (Монтреаль) 11 — 23
80-ліття Марії Склярук (Келовна, Б.К.) 12 — 10
80-ліття Надії Боярчук (Келовна, Б.К.) 12 — 11

Нашим дітям — 2 — 32; 4 — 32; 5 — 27; 6 — 27; 7, 8 — 28; 9 — 10; 10 — 26, 27; 11 — 25; 12 — 6;

Громадська хроніка

90-ліття з дня народження о. Архипресв. Григорія Василіва (Едмонтон, Альберта) ..... 1 — 5
Грамуляції Галі Майбі ..... 1 — 7
Виправлення помилки — бл. п. Ольга Долинчук ..... 1 — 7
Урочисте відзначення 40-ліття від ім. кн. Ольги СУК, Лондон, Онт. ..... 2 — 8
65-літній ювілей СУК від ім. О. Пчілки, Йорктон, Саск. ..... 2 — 11
Всеальбертський з'їзд складових організацій СУС: СУМК, СУК, ТУС (Едмонтон) ..... 3 — 8
Річні збори відділу ім. О. Кобилянської (Саскатун, Саск.) ..... 3 — 9
Відділ СУК ім. О. Кобилянської (Витків, Саск.) 3 — 10
Річні збори відділу ім. Л. Українки (Єлов Крік, Саск.) ..... 3 — 11
Храмове свято в Чиливек, Б.К. ..... 3 — 11
Звіт праці СУК в Оттаві ..... 3 — 12
Прощальний вечір прот. о добр. Гнатів (Йорктон, Саск.) ..... 3 — 14
Східня екзекутива Союзу Українок Канади 4 — 7
Річні збори відділу ім. Доньки України (Роблин, Ман.) ..... 4 — 8
Звіт діяльності відділу СУК ім. Л. Українки та святкування 65-ліття відділу (Редфілд-Річард, Саск.) ..... 4 — 10
Річні збори відділу СУК при катедральній громаді св. Івана (Едмонтон) ..... 4 — 12
Відділ СУК ім. кн. Ольги при Соборі св. Покрови (Вінніпеґ) ..... 4 — 24
Відділ СУК ім. О. Кобилянської (Сурей, Б.К.) ..... 4 — 25
18-й провінційний з'їзд СУС на Британську Колюмбію ..... 5 — 6
Провінційний з'їзд СУС на Саскачеван ..... 5 — 7
День членства (Саскатун) ..... 5 — 9
Відділ СУС ім. кн. Ольги (Принц Альберт, Саск.) ..... 5 — 10
Сороколіття відділу і відзначення членок (Стінен, Саск.) ..... 5 — 10
Відділ ім. кн. Ольги (Едмонтон) ..... 5 — 14
Свято членства (Йорктон, Саск.) ..... 5 — 23
День членства відділу СУК ім. Л. Українки (Вінніпеґ, Ман.) ..... 5 — 24
Річний звіт відділу СУК ім. О. Пчілки (Норт Ветлфорд, Саск.) ..... 6 — 14
Річний звіт відділу СУК ім. кн. Ольги (Лондон, Онт.) ..... 6 — 23
З життя відділу ім. кн. Ольги в Ґримсбі, Онт. ..... 6 — 24
Річні збори відділу СУК ім. кн. Ольги (Стінен, Саск.) ..... 6 — 25
Вшанування вівтарної дружини (Йорктон, Саск.) ..... 6 — 26
Симпозіюм СУС східньої екзекутиви ..... 7, 8 — 11
Відділ св. Анни СУК (Скарборо, Онт.) .... 7, 8 — 12

Відділ СУК ім. кн. Ольги (Вернон, Б.К.) ... 7, 8 — 13
Відділ СУК ім. кн. Ольги (Торонто, Онт.) .. 7, 8 — 14
Перед нами будучність і праця — за нами спомини і вдячність (65-літній ювілей відділу ім. Софії Русової) ..... 9 — 12
Окружний з'їзд СУС (Роза, Ман.) ..... 9 — 23
Святкування 60-літнього ювілею СУК відділу ім. кн. Ольги (Веґревил, Альберта) ..... 9 — 25
Звіт діяльності СУК ім. О. Пчілки (Йорктон, Саск.) ..... 9 — 27
Річні збори відділу СУК ім. Ольги Басараб (Гефорд, Саск.) ..... 9 — 28
Про рідну школу в Роблин (Манітоба) ..... 10 — 11
Збори відділу ім. Л. Українки (Відзор, Онт.) 10 — 24
Святочний концерт на пошану Т. Шевченка (Суррей, Б.К.) ..... 10 — 24
Лист від Наталії Топіхи ..... 10 — 25
Жіноча сорочка — Уставка (подала Надія Боднар) ..... 10 — 32
Вісті з Онтарійського Лондону ..... 11 — 24
Вшанування членів-піонерів СУК ім. Ольги Кобилянської (Редвотер, Альберта) .... 12 — 7
Ювілейне прийняття (Едмонтон) ..... 12 — 9
Поправимо фінансовий стан „Променя" 12 — 11
Річні збори відділу ім. Л. Українки (Ст. Катеринс, Онт.) ..... 12 — 12
Осінній обід при катедрі Пресв. Тройці (Вінніпеґ) ..... 12 — 13

Квіти незабутнім ..... 2 — (28 — 31
3 — (26 — 32), 5 — 28 — 31), 6 — (28 — 32),
7, 8 — (24 — 32), 9 — (29 — 32), 10 — (28 — 31),
11 — (26 — 32), 12 — (23 — 29)

Посмертні згадки

Бл. п. Анна Петрів (Вінніпеґ, Ман.) ..... 2 — 28
Бл. Анна Граблюк (Торонто, Онт.) ..... 2 — 30
Бл. п. Анна (Ґошко) Бойчук (Ванкувер, Б.К.) 2 — 30
Бл. п. Анна Бойчук (Ванкувер, Б.К.) ..... 3 — 27
Бл. п. Тетяна Дем'яненко (Ст. Кетеринс, Онт.) 3 — 30
Бл. п. Анна Тріщук (Саскатун) ..... 3 — 31
Бл. п. Параня Рудей (Керот Ривер) ..... 3 — 32
Бл. п. Ольга Гаврилюк (Принц Альберт) 5 — 30
Бл. п. Марія (Полідвор) Косован (Нипавин, Саск.) ..... 5 — 3
Бл. п. Антоніна Середницька (Торонто, Онт.) 5 — 31
Бл. п. Параска Івасюк (Едмонтон) ..... 5 — 32
Бл. п. Володимир Марко (Торонто) ..... 5 — 32
Бл. Марія Друль (Мензі, Ман.) ..... 6 — 30
Бл. Михайло Грицюк (Суррей, Б.К.) ..... 6 — 30
Бл. п. Ірина Паращенко (Лондон, Онт.) 6 — 32
Бл. п. Анастасія Улізько (Ніягарський водопад) ..... 7, 8 — 25
Бл. п. Марія Чайка (Саскатун) ..... 7, 8 — 26
Бл. п. Стефанія Маґус (Едмонтон) ..... 7, 8 — 27
Бл. п. Марія Швайківська (Роблин, Ман.) .. 7, 8 — 29
Бл. п. Іван Хриптун (Едмонтон) ..... 7, 8 — 30
Бл. п. Марія Костецька (Брендон, Ман.) .... 9 — 32
Бл. п. Марта Глущенко ..... 10 — 29
Бл. п. Анна Ґорецька (Суррей, Б.К.) ..... 10 — 31
Бл. п. Єлисавета Прокіпчук (Едмонтон) 11 — 29
Бл. п. Анастасія Тимошук (Ст. Кетеренс, Онт.) ..... 11 — 30
Бл. Оля Вінничук (Лондон, Онт.) ..... 11 — 31
Бл. п. Катерина Мироник (Едмонтон) ..... 12 — 24
Бл. п. Анна Панчишин (Мелфорт, Саск.) 12 — 25
Бл. п. Леся Івасюк (Едмонтон) ..... 12 — 26
Бл. п. Галя Загоруйко (Ванкувер, Б.К.) 12 — 27
Бл. п. Ярослава Ворох (Кемлупс, Б.К.) 12 — 28

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg	500.00
Mrs. G. Ferbey (Edmonton)	100.00
U.W.A.C., Bruderheim, Alta.	100.00
U.W.A.C. Kniahynia Olha Branch, Winnipeg	85.00
Mrs. M. Sklaruk (Kelowna)	80.00
M. Sorokan	53.50
Frieda Halabar (Toronto)	50.00
Michael Kushliak (Selkirk, Man)	50.00
I. Mayba (Winnipeg)	50.00
U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, St. Catharines	50.00
U.W.A.C. of St. Elia's Parish, Edmonton	50.00
U.W.A.C., Whalley Branch, Surrey, B.C.	35.00
U.W.A.C., Smokey Lake, Alta.	35.00
Mary Kernisky (Winnipeg)	25.00
Helen Lasko (Winnipeg)	25.00
Olga Sametz (Ottawa)	25.00
M. Hnatiuk (Windsor)	10.00
M. Kipen (Barry's Bay, Ont.)	10.00
Mr. & Mrs. Waselenko (Sudbury, Ont.)	9.00
N. Gawa (Toronto)	8.00
Nina Kusmenko	8.00
S. Patraniuk (Thunder Bay)	8.00
Mrs. W. Stukalo (Hawkestone, Ont.)	6.00
S. Davyduke (Ituna, Sask.)	3.00
M. A. Kulba (Montreal)	3.00
Jean Komaransky (Grandview, Man.)	3.00

The above is a list of donations received and processed **by November 12, 1993.** The next listing will include those processed by **December 15, 1993.**

В світлу пам'ять бл. п. Галі Загоруйко (Ванкувер) зложили на пресовий фонд „Променя"

Stella Shulhan	25.00
Amelia Chucko	20.00
Anatoli Cicka	20.00
Olena Dziubenko	20.00
Dobr. Marusia Lakusta	20.00
Lillian Mytruk	20.00
Marie Polonich	20.00
Sylvia Stasiuk	20.00
Nancy Worobets	20.00
Katherine Babichuk	10.00
Ann Bohay	10.00
Uliana Homola	10.00
Lydia Huzyk	10.00
Vera Kanareyska	10.00
Ludmila Karpinsky	10.00
Anna Lewycky	10.00
Olga Mamczur	10.00
Nadia Mychaylowska	10.00
Victoria Pushka	10.00
Margaret Remenda	10.00
Audrey Sojonky	10.00
Mykola Nychyporuk	5.00
Donna Reshetnyk	5.00
John Sapizuk	2.00
Total	317.00

PHOTO CUTS

There has been some confusion among our readers regarding our costs for **photo cuts** — that is, the extra costs we incur to print photographs (or illustrations) with submitted articles, "In Memoriam", reports, and so on.

If you submit a photograph to be published in "Promin", the extra cost will be **$25.00** per photo.

In other words, if you send in an "In Memoriam" donation of $30.00, $25.00 will cover the costs of the photo cut, while the remainder of only $5.00 will go toward the Promin Press Fund. However, the entire amount of $30.00 will be listed as your "In Memoriam" contribution, and in the Press Fund listing on this page.

If you have any further questions about this, please don't hesitate to contact one of the editors at Promin.

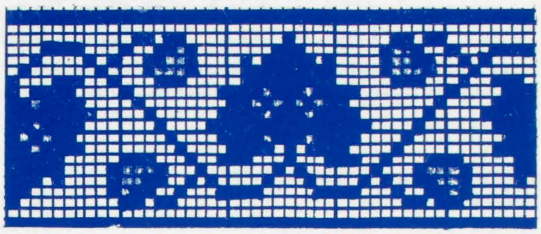

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

855 BARTON STREET EAST, HAMILTON, ONT. L8L 3B4 (416) 312-4742

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

НАША ВІРА — OUR FAITH — SADOCHOK ..... 12.00 + GST

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (A HALF—CENTURY OF SERVICE TO THE COMMUNITY) Bilingual 20.00

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 10.00

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 2.50

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 25.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

СТАТУТ — CONSTITUTION GST included 5.00

ГИМН — HYMN CASSETTE GST included 10.00

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 8.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTY NOTES AND ENVELOPES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 100 for 5.50

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASSETTE: VCR 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00

Kurelek HASTY NOTES GST included 7.95

SET OF 20 PYSANKY CARDS GST included .... set 10.00

POSTAGE AND HANDLING EXTRA